

Kıbrıs'ta

Sosyalist GERÇEK

NİSAN 2002, Yıl 6 Sayı: 72 - Fiyatı: 500,000 TL (KDV dahil) - İngiltere: 1 stg. Aylık siyasi gazete

İşte emperyalizmin inisiyatifinde barış

BİRLEŞİK HALK CEPHESİ! YA ŞİMDİ YA HİÇBİR ZAMAN

Siyasal-Sosyal kriz hat safhada
Fiili-Yasal saldırılar artıyor
Bölünmüşlük tescil edilmekte!

Gün "TEKKELERİ KORUMA"
günü değil! Gün tüm yurtseverlerin
birlik kurma günüdür

BAŞYAZI

Birlik, Kıbrıs sorununun çözümü için elde edilmesi zorunlu bir siyasi amaçtır.

Bu birliğin sonuç alıcı bir birlik olması için anti-emperyalist birleşik cephe şeklinde gerçekleşmesi, anti-emperyalist birleşik cephe hükümetini elde etmeyi amaçlayan bir birlik olarak gerçekleşmesi gereklidir. Bu

birlik, Kıbrıs'taki emperyalist ve emperyalizm yanlısı sınıflara karşı olan sınıfların birliğini amaçlar. Onların emperyalist ve emperyalizm yanlısı mevcut burjuva iktidarlarını devirip, işçi sınıfı önderliğinde emperyalizm karşıtı sınıfların iktidarının kurulmasını hedefler. Kıbrıs'ta milli sorunun, Kıbrıs sorununun

çözümünü elde etmenin başka yolu yoktur. Kurulacak Cephe Hükümeti'nin programı daha önce de ortaya konulmuştur.

KSG'nin birlik yönünde yaptığı tüm çalışmalar bu sonucun elde edilmesine hizmet eder. Doğrudan veya dolaylı.

Devamı 11. sayfada...

BİRLİK VE ANTİ-EMPERYALİST BİRLEŞİK CEPHE

Önce 23 yaşındaki Filistinli Moh'd Saleh'i tutukluyorlar. Şu anda bunda yanlış bir şey yok gibi...

Daha sonra Moh'd'un üzerinde bomba olma ihtimaline karşı onu hareket edemeyeceği şekilde yere yatırıyorlar. Hala anormal bir şey yok mu?

Onu hala yerde tutuyorlar ve ikinci bir Filistinliyi sorguluyorlar. Onu tamamen kontrol aldıkları ve duruma hakim oldukları görünüyor

Bu yeterli değil mi? Şimdi üzerinde bomba olmadığına emin olmak (!) için elbiselerini çıkarıyorlar. Yerde neredeyse tamamen çıplak olduğundan tamamen silahsız ve tepkisiz, üzerinde bomba olduğuna dair hiç bir işaret yok. Peki İsrail gibi insan haklarına saygılı, demokratik (!) bir ülke ne yapar??? Onu tutuklar mı?

Resim her şeyi söylüyor !!!

Katledilişinin 37. yıldönümünde...

DERVİŞ ALİ KAVAZO

Yusuf Aydın

37 yıl önce, 11 Nisan 1965 günü, AKEL Merkez Komitesi'nin Kıbrıslı Türk üyesi Derviş Ali Kavazoğlu ile sendikacı arkadaşı Kostas Mişaulis, vahşi bir cinayete kurban gitmişlerdi. Emperyalizmin yerli işbirlikçileri tarafından pusuya düşürülen iki yoldaş, otomatik silahlarla kısa mesafeden taranmışlardı. Olay yerinden 2-3 saat sonra geçen BM Barış Gücü askerleri, iki arkadaşın cesetlerini otomobil içinde kucaklaşmış halde bulmuşlardı.

12 Nisan 1965 tarihli Cyprus Mail gazetesi, olayı şu manşetle veriyordu: "Sendika liderleri araba içinde öldürüldü. Türk ve Rum pusuya düşürüldü. Dostça işbirliğini savunanlar için zorbaca ölüm." Haberde ise şöyle denmekteydi:

"Dün öğleden önce saat 9.30'da Larnaka'ya gitmek üzere Lefkoşa'dan ayrılan iki kişinin kurşunlarla delik-deşik edilmiş vücutları, kendi arabaları içinde, saat öğleden sonra 1'de Lefkoşa-Larnaka anayolunun 13. mili yakınlarında bir BM devriyesi tarafından bulundu. Cinayet yeri, Türk köyü Petrofan ile Luricina yanındadır...

Kavazoğlu, geçen yıl karışıklıkların başlamasından bu yana, Lefkoşa'nın Rum kesiminde yaşamaktaydı ve Kıbrıs Türk liderliğini, kendi toplum üyelerine karşı terör uygulamakla suçlamıştı...

Dr. İhsan Ali, bu vahşi terör eyleminin "Kıbrıslı Türk teröristlerce yapılmış olması gerekir" şeklinde konuştu ve Kavazoğlu'nun Kıbrıslı Türklerle Rumlar arasında barış içinde bir arada var olma idealleri için öldürüldüğünü sözlerine ekledi.

HÜKÜMET SÖZCÜSÜNÜN DEMECİ

Kavazoğlu'nun öldürülmesi üzerine yorum yapan hükümet sözcüsü şunları vurguladı:

"Derviş Kavazoğlu'nun katledilmesi, Kıbrıs Türk liderliği üzerinde çok ayıp verici bir leke oluşturmaktadır. Hiç kuşku yoktur ki, bu korkunç cinayeti işleyenler, kurban edecekleri kişinin Larnaka'ya gideceğini önceden bilen ve ona pusu kuran Türk teröristleridir. Kıbrıslı Türk sendikacı, aşırı unsurlar tarafından öldürülmüştür. Çünkü o, Rumlarla Türklerin işbirliğine inanmıştı ve bu ilkeleri ve inançlarını, birçok kereler kamuoyu önünde açıklamış ve Türk liderliğini ve onun tarafından uygulanan terörü kınamıştı. Bunun üzerine Kıbrıslı Türk teröristler, Kavazoğlu'nu gözetleme altına almışlar ve üç yıl önce Kıbrıslı Türk gazeteciler Ayhan Hikmet ve Ahmet Gürkan'ı aynı nedenlerle öldürdükleri gibi, aynı şekilde onu da sonunda öldürmüşlerdir. Her özgür insanın nefretine yol açan ve kendi toplumundan birinin canı pahasına Türk teröristler tarafından işlenen bu iğrenç cinayetler şunu göstermektedir ki, Türkler arasında, Türk teröristlerce işlenen cinayetlerle durdurulmaya çalışılan bir akım, yani Rumlarla işbirliği ve dostluktan yana sağlıklı bir

akım vardır. Kavazoğlu, Hikmet ve Gürkan ile öldürülen diğer Kıbrıslı Türklerin çoğu, Türk aşırı unsurları tarafından vahşice öldürülmüşlerdir. Çünkü özgür insanlar olarak onlar, Kıbrıs Türk liderliğinin terörist ve felakete sürükleyici çalışmalarıyla uyuşmamışlar ve Rumlarla Türklerin uyum içinde yaşayabildiklerini ve yaşamaları gerektiğini dile getirmişlerdir. Onlar, gerçeği söyleme cesaretini gösterdikleri için öldürülmüşlerdir."

KAVAZOĞLU'NUN KISA YAŞAM ÖYKÜSÜNDEN

4 Nisan 1924 tarihinde Peristerona'da doğan Derviş Ali, ilkokul eğitimini Lefkoşa'daki Küçük Kaymaklı'da yaptı. Daha sonra hayatını mobilya işçisi olarak kazanmaya başladı. 9 Şubat 1953 tarihli Bozkurt gazetesindeki bir ilanında, Mobilyacı Derviş Ali Kavazoğlu'nun Belig Paşa Sineması civarındaki Müftü Raci Efendi Sokak No.8-12'deki işyerinde üretilen ve "Yabancı unsurların da hayran kaldığı mobilyadan en son model oymaklı bir misafir odası"nın çizimine de yer verilmekteydi.

Derviş Ali, toplumcu faaliyetlerine 1940'lı yılların başında başladı. Konuyla ilgili olarak, Emekçi gazetesinin 22 Temmuz 1948 tarihli nüshasında çıkan "Sahneyi açıyorum" başlıklı ve "Yazan: Ş.İ.N." imzalı bir makalede, "Birinci Meclis" başlığı altında şunları yazmaktaydı:

"Kıbrıs Türk İşçisini teşkilatlandırmaya çalışan ve Kıbrıs fakir Türk halkının dertlerine tercüman olmak isteyen Türk çocuklarını lekelemek için kaleme sarılarak seri halinde yazılar yazan Bay Hasan Ali Şaşmaz'ın cevabına cevabımdır:

1. Kapalı imza atanların birincisi değilim. Asıl ismim Derviş Ali Alkan'dır. Müstear imzama iyi bakacak olursanız Ş.İ.N. ismimin, son harflarıdır. Bunun için imzam o kadar kapalı değildir. Sonra açık imza koyacak kadar korkak değilim. Korkaklardan da hoşlanmam.

2. Milliyete içtimaiyata ve iktisadiyata ait olan kitapları okurum. Manalarını anladığıma kaniim. Aksini isbata muktedir iseniz buyurun.

3. Sadece gazetelerde okuduğumu değil, sizin oynadığınız rolleri de pek iyi anlayabilirim. Bu hususta Ahmet Sadi'ye ihtiyacım yoktur. Hem siz onu ağzınıza almanız için abtesli olmanız lazımdır."

Derviş Ali, yazının devamında Hasan Şaşmaz'a şöyle yanıt veriyordu:

"1943'te "Arkadaşlar Yunan olmağımız hasebiyle harptan sonra Milletimizin yükselmesi için savaşmağımız lazımdır" diyenlerle ve orak çekiçle Yunan Bandırası altında bir avuç masum Türk işçisine sen liderlik ederken, biz Türk işçisini esaretten kurtarmaya çalıştığımız için işlerimizden kovuluyorduk. Sen orak ve çekicinin altında sahte göz yaşları dökerek bülbül gibi öterken ben o zamanın Kıbrıs Sendika Sekreteriyle Kıbrıs Türk

işçilerini serbest bırakması için mücadele ediyordum. Halkın Sesinin 1943 senesi kolleksiyonuna göz geçirecek olursan D.A.A. imzalı yazıları bulabilirsiniz. Sonra esaretten kurtardığınızı söylediğiniz şimdiki Türk İşçi Birliklerinin temelini kurmak için biz, (Bir Yağmur Gecesi) piyesini sahneye koymıya çalışırken, sen orak çekiç alâmeti farikalı kasaya para temin etmek için "Meriç" piyesini sahneye koyuyordunuz. Tiyatroda "Biz Türkleriz" Milli şiirini okumak isteyen arkadaşımıza (hayır bu olamaz çünkü bu şiir millidir) diyen sendin. Sonra o zaman aramıza nifak sokmak için, (şimdi yaptığın gibi) adamlarını içimize sokarak fesat çıkaran yine sendin. Maksat o zaman mevcut olan Türk Dülger ve Amele Birliklerini, (şimdi yapmıya çalıştığın gibi) dağıtmaktı."

"KAPİTALİZM NEDİR?"

1948'deki meşhur maden grevine katılan işçileri desteklemek üzere Kıbrıs Türk İşçi Birlikleri tarafından çıkarılan günlük Emekçi gazetesinin (Sayı:1, 19 Mayıs 1948-Sayı:167, 4 Kasım 1949) yazı ailesi içinde yer alan Derviş Ali Kavazoğlu, burada makale ve inceleme yazıları yayımlamaktaydı. Örneğin Emekçi'nin 10 Temmuz 1948 tarihli nüshasında yer alan "Kapitalizm nedir? Emekçi halkla niçin anlaşamaz?" başlıklı ve "Yazan: Ş.İ.N." imzalı makalesinde şöyle demektedir:

"Kapitalizm İşçi sınıfının emeğiyle yükselen ve fakat proleterleri daima baskısı altında bulunduran ve sırf kendi menfaatini görüp anlayan, bütün Emekçi halkın yaşayış tarzını kendi menfaati hesabına ayarlamak isteyen bir rejimdir.

Bir kapitalistin düşünceleri proleterin emeğini istimal ederek istihsal miktarını yükseltmektir. Böylelikle o, hiç bir zaman emeğini istimal ettiği proleterin kıymetini istihsaline muvazı tutmak zihnietini taşımaz.

Bütün istihsalini proleterin emeğiyle sağladığı halde, kapitalist nezdinde proleter, emeğini başkalarına satmıya mahkûm edilen bir esirden başka bir şey değildir. Hem de öyle bir esir ki eski devirlerde ayakları zincire vurulmuş, bir kayıkla senelerce kürek çekip vücudunu çürüten ve sonra hiç bir işte kullanılmadığı için patronu tarafından güya azad edilen, lâkin hakikatte aç çıplak, takatsız olarak sokağa atılan bir esir...

Bu gün ise şartlar kısmen değişmiş lakin esas aynı. Meselâ, bir işçi senelerce maden ocaklarında çalışıp, nihayet bir gün tabiatıyla vücudu yıpranır, kuvvetten düşer, artık sermayedara fazla istihsal sağlayamaz. Bunun için işi elinden alınıp sokaklara atılır. Halbuki düşünülecek olursa, o işçi, bütün kuvvetini mahut sermayedara satarak vücudunu onun menfaati uğruna yıprandığı için âtisi göz önünde tutulması lazımdır.

İşte bunun için emekçi halk uğradığı bu haksızlıklara karşı, bütün ömrü boyunca sarfettiği emeğini, çürüttüğü vücudunu emniyet altına almak için silâh arar ve bulur. Proleterlerin yegâne silâhı,

birleşip anlaşarak, kapitalistlere karşı cephe almaktır. Dünyadaki bütün işçi birliklerinin vücuda gelmesi de buna bir misaldir. Kapitalistlerin silâhı ise para, iktidarda olmaları ve hükümet kuvvetleridir. Bir memleketin asayişinin bozulmasına sebep de yine kapitalistlerdir. Çünkü emekçi halkın haklarını istismar ederek onların hayatlarına krizler yaratıp kendilerini endişeye ve mahvîyete sevkederler.

İşte o zaman, emekçi halk, bu haksızlıkları görüp, sermayedarlara karşı zaruri birleşerek cephe alırlar. Artık nümayişler, boykotlar, grevler, hatta isyanlar başlayarak, kapitalistlerle emekçi halk arasında bir anlaşmazlık devam ederek, o memleketin asayışı bozulur. Kıbrıs adasında kapitalist pek azdır. Kapitalistlerin yerini alan burjuvazilerdir ki bunlar da proleterlar için kapitalistler kadar tehlikelidir, hatta bunlar kapitalistlerden daha muzırdırlar. Burjuvalar bazan kapitalistlerden müşteki görünürler, fakat halka temayül gösterirler, halbuki emekçi halkı benimsediklerinden değil, emeğe ihtiyaçları olduğu için menfaatları icabı temayül ederler. Burjuvaların da gayeleri proleterlerin emeğini istimal ederek, istihsal elinde, proleterlere karşı bir silâhtır ki, onları icap ettiğinde kullanmasını bilirler. Bir tip de var ki kapitalist veya burjuvazi olmayıp, ruhları kapitalisttir. Bunlar daima kapitalistler tarafından işçilerin arasına girerler ve kapitalizm lehine propaganda yaparlar. Bu tipler işçiler için kollera mikrobundan daha tehlikelidirler. Bunlara karşı işçilerin uyanık bulunmaları şarttır. İşte böylelikle, kapitalistin istihsal hırsı devam edip, proleterin emeğini istismar ettiği müddetçe, emekçi halkla kapitalistler arasında anlaşmazlık devam edecektir."

YAZDIĞI DİĞER GAZETELER

Derviş Ali Kavazoğlu, daha sonraki yıllarda yine ilerici Kıbrıs Türk işçi hareketinin yayın organı olarak yayımlanmaya başlayan haftalık "İnkılapçı" gazetesinin (Sayı:1, 13 Eylül 1955 - Sayı: 14, 12 Aralık 1955) başyazarlığını yapmaktaydı. Kıbrıs Cumhuriyeti'nin ilanından sonra Ahmet M. Gürkan ve Ayhan Hikmet adlı avukatlar tarafından yine haftalık olarak yayımlanan "Cumhuriyet" adlı gazetede de (Sayı:1, 16 Ağustos 1960 - Sayı:89, 23 Nisan 1962) "Çalışma Hayatımız" köşesinde yazmakta ve çalışan kesimin sorunlarını dile getirmekteydi.

1957 yılında Moskova'da yapılan Dünya Gençlik Forumu'na katılan Derviş Ali Kavazoğlu, oraya giderken Sofya'ya uğramış ve Bulgaristan Komünist Partisi'ne bir rapor sunarak, BKP'nin, Kıbrıslı Türklerle çalışmasında AKEL'e yardımcı olmasını istemişti. Kıbrıs Komünist Partisi AKEL'in Türk Kolu'nun önde gelen militanlarından olan Kavazoğlu'nun, dünyaca tanınmış Türk şair Nazım Hikmet ile de dost olup, mektuplaştığı bilinmektedir.

Kıbrıs Türk liderliğinin antikomünist

ĞLU'NU ANIYORUZ...

ve taksimci politikalarını eleştirdiği için 1958 yılından beri sürekli olarak izlenen Kavazoğlu, Cumhuriyet gazetesinin sahip ve yazarları olan Gürkan ile Hikmet'in 1962 yılında öldürülmesinden sonra, o da birçok kez ölümle karşı karşıya gelmiş, ama bunları atlatabiliyordu.

TAKSİMCİLERE KARŞI ÇIKMAKTAYDI

Derviş Ali Kavazoğlu, Aralık 1963 olaylarından sonra, Dr.İhsan Ali ile birlikte sık sık siyasal bildiriler ve açıklamalar yayımlayarak, Kıbrıs Türk liderliğinin ayrılıkçı politikalarını protesto etti. Kavazoğlu'nun makaleleri, yerli ve yabancı basına verdiği demeçler, radyo ve televizyondan yaptığı konuşmalar, emperyalizmle işbirliği yapmakta olan liderliğin, Türk-Rum düşmanlığını yaratmak için başvurduğu tedhişi gözler önüne sermekteydi. Her iki yurtsever de, bu etkinlikleri yüzünden Kıbrıs Türk yeraltı örgütü TMT tarafından kara listeye alınmışlardı. "Bay Kavazoğlu, Dali-Kıbrıs" adresine 30 Ekim 1964 tarihinde Ankara'dan postalanan bir notta şöyle denmekteydi: "Alçak. Canının cehenneme gideceği gün yakındır."

Derviş Ali Kavazoğlu, bu dönemde yaptığı bir konuşmada şu değerlendirmeleri yapılmaktaydı:

"Daha dün denecek kadar kısa bir zaman öncesine kadar aynı atelyelerde, aynı dairelerde, aynı maden ocaklarında beraber çalışan, hayat ve iş şartlarının düzelmesi için beraber savaşan, aynı yurdun evlatlarına yiyecek vermesi için aynı toprakları terleri ile sulayan, aynı spor sahalarında kardeşçe medeni sportif müsabakalar yapan Kıbrıslı Türk ve Rum delikanlılarını birbirine ölüm ateşi saçmak için dağ başlarına sevk ettiler.

Türk ve Rum gençlerinin gruplar halinde beraberce terennüm ettikleri barış şarkılarını hayat şarkılarını ve şarkıları takip eden tatlı kaval, santur ve akordiyon seslerini yıllarca işitmeye alışık olan turistik Kıbrıs dağlarının mağrur çam ağaçları, bugün yiğit delikanlılarımızı hayatlarının baharında kara toprağa gömen top seslerini ağlarcasına yapraklarını dökerek işitiyorlar."

Derviş Ali, konuşmasının devamında şöyle demektedir:

"Emperyalistler, iğrenç maksatlarında başarı sağlamak ve oyunlarını gizlemek için "iki toplum bir arada yaşayamaz" masalını icat ettiler ve yerli organlarının yardımı ile, yalanla, tehditle zorla onbinlerce Kıbrıs Türkünü yerinden yurdundan kaldırarak, adanın başka mıntakasına taşıdılar. Bugün yirmi binden fazla Türk evinden, işinden, tarlasından uzak, açık havada, çadır altında göçebe hayatı yaşıyor, binlerce Türk genci işsiz güçsüz ortada dolaşıyor, okullar çalışmadığı için binlerce orta okul öğrencisi öğrenim yapamıyor ve açıkta dolaşıyor.

Türk toplumunun başına emperyalistlerin yardımı ile, faşist metodlarla, zorla, silahla lider kesilenler, halka gerçek arzularını, emperyalizme

karşı olan nefretini, barış isteklerini ifade etmeye müsaade etmiyorlar, burada mübalağasız söyleyebilirim ki, zorla Kıbrıs Türk toplumunun idaresini eline alanlar, toplumumuzu emperyalizme alet etmek ve demokratik fikirleri susturmak için Hitlercilerin Buchenwald toplama kampları gibi kamplarda kullandıkları iğrenç ve canavar metodları kullanıyorlar; demokrat düşünceli gazetecileri gecenin karanlığından istifade ederek tabanca ile öldürüyorlar; iki toplumun bir arada yaşayabileceğini beyan edenleri karanlık odalara kapayarak, başına siyah maske geçirerek demirden ve kurşundan yaptıkları aletlerle dövüyorlar. Biz bu işkenceleri her zaman ve her yerde ispat etmeye hazırız."

HRİSTOFYAS'IN SÖYLEDİKLERİNDEN

Derviş Ali Kavazoğlu ile Kostas Mişauli'nin katledilişlerinin 33. yıldönümü olan 11 Nisan 1998 tarihinde Dali'de gerçekleştirilen anma toplantısında, AKEL Merkez Komitesi Genel Sekreteri Dimitris Hristofyas'ın yaptığı konuşmadan bazı bölümleri veriyoruz:

"Kıbrıs, 1960 yılında, uzun yıllar süren ve fedakarlıklarla dolu mücadelesi sonrası bağımsızlığını kazanıp uluslararası topluluk ve bağlantısızlar ailesi içerisinde yerini alırken bazıları bundan rahatsız oldu. Halkımızın barış ve ilerlemeden yana olan güçlü istemlerine hizmet etmeyen, adımıza yönelik başka planları vardı. Bu şekilde Kıbrıs'a yönelik ihanet çalışmaları başladı. Truva atı rolünü oynaması için şovenizm harekete geçirildi. Bu şekilde 1963'ün kanlı Aralık ayına ve toplumların ilk ayrılma sürecine yönlendirildik.

O zamanlar da, şovenizm ve yurtseverlik nutukları patlama yapmıştı. Fakat ayrılık hatları üzerinden, Kıbrıslı Rumlar ile Kıbrıslı Türkler arasında barışı, işbirliğini savunan cesur sesler de yükseldi. Bu güçlü seslerden biri, saflarında Kıbrıslı Rum ve Kıbrıslı Türklerin de yer aldığı Kıbrıslı çalışanların partisi AKEL'in sesiydi.

AKEL'in toplumlararası barış ve toplumların kardeşliği yönündeki politikasının en güçlü seslerinden biri, parti Merkez Komitesi üyesi Derviş Ali Kavazoğlu idi. Sakin, fakat cesur bir insan. Kıbrıs için, küçük ülkemizin acıları için heyecan ile yanan bir kalp.

Derviş Ali Kavazoğlu sesini yükseltti ve yabancı hainleri suçladı, şovenizme dikkat çekti ve Kıbrıslı Türklere kötü kaderi zorla dayatmak isteyen Kıbrıslı Türk faşist liderliğini suçlayıp mahkum etti.

Kavazoğlu'nun yükselen sesi birçok kişiyi rahatsız etti. Çünkü O, başkalarının bozduğunu inşaa ediyor, başkalarının kin tohumu serptiği yerlere dostluk tohumu ekiyor, başkalarının mesafe koyduğu alanlara köprüler inşaa ediyordu.

İşte bu cesur ses susturulmalıydı. TMT'nin faşist teröristlerinin, Fazıl Önder Saraç (Sella)'ın, Ahmet Yahya'nın, Ahmet İbrahim'in, Ayhan Hikmet'in, Ahmet Muzaffer Gürkan'ın ve diğerlerinin seslerini öldürerek susturduğu gibi susturulmalıydı.

11 Nisan 1965 günü TMT'li faşistler, Derviş Ali Kavazoğlu'na, Larnaka yolunda pusu kurdular. Ölümsüzlük yolunda dostu, mücadele arkadaşı, AKEL ve PEO kadrosundan, bilinçli mücadelecisi, Kostas Mişauli de onunla birlikteydi. Mişauli tehlikeleri biliyordu, fakat görev için yola çıkan yoldaşına eşlik etmede hiç tereddüt etmedi. Katillerinin kurşunları yaşam bağlarını kopardı. Fakat uğruna mücadele ettikleri ideallere ve değerlere en küçük bir zarar bile veremediler. Tersine, Kavazoğlu ile Mişauli'nin ölümlerinde var olan sıcak kucaklaşmaları, trajedinin, fakat aynı zamanda, bütün bir halkın sembolü oldu. Kavazoğlu ile Mişauli'nin yaşamlarını vermeleri, Kıbrıslı Rumlar ile Kıbrıslı Türkler arasındaki dostluğun ve işbirliğinin ölümsüz sembolü oldu. 1974'den sonra, Cuntanın ve EOKA B'nin ihanetinden sonra, Türk işgalinden sonra, yeniden yakınlaşmanın ve halkımızın işgale ve taksime karşı, barış ve ülkemizin yeniden bütünleşme mücadelesinin sembolü oldu.

Bugün, taksimin kalıcılığı tehlikesi varlığında, Kavazoğlu ile Mişauli'nin

idealleri ve savundukları değerler yeni bir boyut ve daha büyük bir önem kazanıyor. Kavazoğlu ile Mişauli yaşamlarının son pratiği, Kıbrıs için endişe haykırışı ile halkımızın kurtuluş mücadelesi için davete dönüştü. (....)

Sevgili yurttaşlarım,

Bir zamanlar karma bir köy olan Dali'nin bu meydanından, Kavazoğlu'nun kabrinden birkaç yüz metre uzaktan, bu kürsüden Kıbrıslı Türk vatandaşlarımıza sıcak barış ve işbirliği mesajı gönderiyorum. Kendilerinin de olduğuna inandığımız bu ülkenin geleceğine ilişkin endişelerimi de onlara iletmek istiyorum. Bu ülke çok çekti. Çok kan aktı. Kalpler çok acıya yuva oldu. Birçok rüya gerçekleşmeden kaldı veya bir kabaşa dönüştü. Bir dönüm noktasında bulunuyoruz. Taksim eşliğinde bulunuyoruz ve kimse taksimin de bir çözüm olduğu sanısına kapılmasın. Taksim yeni acıların başlangıcı olacak. Hepimiz kendi sorumluluğumuzu yüklenmeliyiz. Biz AKEL olarak kendi sorumluluğumuzu alıyoruz. Kıbrıslı Türk vatandaşlarımıza da tavır değiştirmesi için kendi etkinliklerini, baskılarını kendi toplum liderlerine yöneltmeleri çağrısında bulunuyoruz. Kıbrıs Türk toplum liderliği, bugün var olan tehlikeli çıkmazın aşılması, barışçıl, adil ve karşılıklı kabul edilebilir bir çözüm perspektifi için uzlaşmacı bir tavır takınıp iyi niyet göstermelidir.

Derviş Ali Kavazoğlu ve Kostas Mişauli Kıbrıslı Türklerin ve Kıbrıslı Rumların barış içinde bir arada yaşaması, işbirliği yapması için yaşamlarını feda ettiler. Barışçıl, birleşik, ve mutlu ortak bir vatan ideali için öldüler. Bu bize de yolu gösteriyor. Kıbrıs'ın düşmanlarının karanlık ihanetleri içerisinde yolu kaybetmememiz için bize güçlü bir meşale verdiler. Bizim görevimiz onların uğruna yaşamlarını feda ettikleri davayı haklı çıkarmaktır. Onların arzularını gerçek yapmaktır.

Kavazoğlu ile Mişauli'ye, çocuklarımıza, gelecek kuşaklara Kıbrıs'a olan bu borcumuzu yerine getirmek için mücadeleye devam edeceğiz."

30 Yıldan Sonra Canlandılar!

14 Mart 2002 Perşembe günü Londra'da 6000'den fazla öğretmen sokaklara dökülüp Londra'yı felç ettiler. Bu bir günlük eylem 30 yıldan sonra yapılan ilk grev oldu. 800'e yakın okul Londra çapında kapatılmak zorunda kaldı. Öğretmenlerin talebi maaşlarda ve ek ücretlerde artış. İngiliz hükümeti ek ücretlerde %30 artış maaşlarda ise %63 artış yaptığını iddia etmekte. Gerçek orana vurulduğunda bu ek ücretlerde

iki senede yıllık 95 sterlin, maaşlarda ise beş senede yıllık gelire de 1000 sterlinlik artış anlamına gelmekte. Ne var ki yaşam standartları ve ev fiyatları son beş senede % 100'den fazla artış gösterdi.

Öğretmenler yıllık gelirlerine 3000 ile 4000 sterlin artış talebinde bulunurken hükümet 100 sterlinlik bir artışı kabul edebileceğini ifade etti. Grevin başını çeken öğretmenler sendikası (NUC) talepleri karşılanmazsa eylemlerin devam edeceğini açıkladı. Öğretmenlerle yapılan görüşmede

öğretmenlerin öğrenci hayatı tarzında yaşadıkları, iki veya fazla öğretmen bir evde, kira paylaşmakta ve yerlerde yatıp kalkmakta oldukları açıklandı.

Avrupa Savaş Alanı!

İkinci emperyalist savaştan bu yana yok olduğu sanılan bir bakteri Londra ve Avrupa'nın büyük şehirlerinde sokaklarda yatan insanlarda

yeniden ortaya çıktı. Bu bakteri savaşta siper arkası çamur ve pislik içindeki askerlerde yaygın olan bir bakteri.

Evsizlerin de bu şartlarda yaşadıklarından bakteri hızla yayılmakta.

Fransız araştırmacıların yaptıkları araştırmalar sonucu salgın olasılığının günden güne artmakta olduğunu açıklarken İngiliz sağlık laboratuvar hizmetlerinden Dr. Tim Harrison Londara'da durumların hiç de farklı olmadığını açıkladı.

Çağrı

Mehmet Süleymanoğlu

Resmi Doğru Okumak Ve Yaşanan Doğru Adım Sorunu

Herkes ülkemizin yakın tarihini üç aşağı beş yukarı biliyor. İngilizin rolünü, TC'nin rolünü, Yunanistan'ın rolünü biliyoruz sanırım. Bunlara bağlı olarak TMT ve EOKA'nın rollerini de kestirebiliyoruz. (en azından bu dönemde sol ve demokrat kesim biliyor)

Örneğin TC ve burdaki rejim yanlılarının daha 1950 lerde " Kıbrıs İstidat Projesi" adı altında adanın taksimi ve bir bölümünün TC'ye ilhakı öngörüyor. Bakınız "Aslında hiç kimse uyumuyordu" İsmail Tansu.

"maaş kavgası" edilgenliğinden kurtulamadılar. Günün sonunda sendikaların yönetimlerine aday bulamayacak duruma getirildiler.

Köylülük ise yıllarca akıtılan tarım ve kuraklık katkılarıyla ayakta kalmaya çalışırken onlar da bu gün hapi yuttu.

Bu gelişmelere ilaveten rejim Rumların terkettiği taşınmaz malları "iyi bir silah" olarak yıllarca kullandı. Bu silah TC'den getirilen insanlara dayandı, bu silah güneyden gelen insanlara dayandı, bu silah TMT puvanı, Mücahitlik puvanı diyerek mal alanlara

Dinamikler mi?

Solun ve sol diye ortaya çıkanların "tekkeci anlayışı" ve de "resmi doğru okuyamamaktan kaynaklı" dönemsel politikanın dışına savrulanların yarattığı bu dağınıklık ve bölünme, bölme ortamı içinde ne yapsın kalan yarım yamalak dinamikler?

Ne mi yaparlar ? Bireysel kurtuluş olarak "kısa sürede bir anlaşma olmazsa, ben de çeker giderim" yolunu seçerler. Maalesef kalan ve dağınık olan dinamiklerde hakim anlayış "Bu son raunddur. Başaramaz ve statüko geriletilip bir anlaşma olmazsa bu iş kapanır" demektirler.

Nitekim ülke dışına göç, güneye kaçışlar. KC Pasaportu almak için yırtınanlar neredeyse toplumun yarısı olmuştur.

1974'de 120 bin olan Kıbrıslı Türk nüfus, en iyimser rakamlarla bu gün 70-80 binlerde. TC'den gelen veya getirilenlerin bu dönemde dinamizm oluşturmaları (Kıbrıslılar olmadan) hayaldir.

Uzun sözün kısası rejim de kendine göre haziran sonrasına hazırlanıyor. Bu 50 yıllık rüyasının önüne çıkacak engelleri tüm faşizan metotlarla dağıtmaya kararlı.

Yıllarca Kıbrıs Rum burjuvazisinin ve onların politikalarının geline acı süreçteki payını yadsıyan ve de Kıbrıs Rum tarafının Kıbrıs Sorununa yaklaşımını sempati ile karşılayan ve de sorgulayıp mahkum etmeyen "muhalif kafalar" acaba şovenizme nasıl darbe vuracaklar? Denktaş Rejimi'nin elindeki propaganda silahlarını nasıl zayıflatacaklar?

Resimi doğru okumak, demiştik. Şimdi soralım kendi kendimize. Ey CTP, TKP, YBH, yöneticileri, ey sendika dernek liderlikleri, ey stratejik bakışınızı dönemsel politik açılımlardan yoksun bırakanlar ve dışa savrulanlar ; Sizler bu topraklarda geriye kalan son dinamikleri dağıtmaya katkıda mı bulunacaksınız? Yoksa bu kalan potansiyeli mücadeleye mi örgütleyeceksiniz.

örgütleyeceksiniz.

Unutmayın!

Hiç bir coğrafyada bir toplum 27 yılda bu denli yokedilip azınlığa düşürülmedi. Sosyo ekonomik , sosyo kültürel, sosyo politik yediğimiz darbenin farkında olun. Yoksa!!! Yoksa yakında sizleri AB da kurtaramayacak !!

Neler yapılmadı ki? "Üreten halk, yönetme hakkını talebeder" prensibini iyi bilen rejim üretimi her aşamasında yoketti. Üretim yok olunca, üretici güçler parçalanır ve etkisizleştirilir. Yaşanan bu değil mi yıllarca. Hani üretici güçler? Hani onların örgütleri? Sanayi holdingin v.b yokedilmesiyle Dev-İş zayıflatılıp etkisizleştirildi. Narenciye sektörü öldürülünce Tarım-Sen yokedildi. Ordata sadece etkili kamu sendikaları kaldı. Sıra onlardaydı. Bu sendikaların etkisizleştirilmesi için de çok boyutlu saldırılar gündeme kondu. Rejimin okeyini alan sendikacılar türetildi. Direnenler saldırıya uğradı. Bunların yetmeyeceğini bilen rejim planlı bir şekilde Türk-Metalsen'i Kuzeye taşıyıp özel bir rolle donattı. Kamu-Sen, Kamu-İş sahneye sürüldü.

Bu ikili şoven ve saldırgan yapı, süreci 1974'lere taşıdılar. 1974 sonrası adanın bölünmesi ve TC'nin kuzeyi ilhakı koşulları ileri taşınmış oldu. 1974 sonrası ise bu ilhak sürecine "tamam" demeyecek olan Kıbrıslı Türkleri adanın kuzeyinden kaçırma operasyonları devreye kondu.

Neler yapılmadı ki? "Üreten halk, yönetme hakkını talebeder" prensibini iyi bilen rejim üretimi her aşamasında yoketti. Üretim yok olunca, üretici güçler parçalanır ve etkisizleştirilir. Yaşanan bu değil mi yıllarca. Hani üretici güçler? Hani onların örgütleri? Sanayi holdingin v.b yokedilmesiyle Dev-İş zayıflatılıp etkisizleştirildi. Narenciye sektörü öldürülünce Tarım-Sen yokedildi. Ordata sadece etkili kamu sendikaları kaldı. Sıra onlardaydı. Bu sendikaların etkisizleştirilmesi için de çok boyutlu saldırılar gündeme kondu. Rejimin okeyini alan sendikacılar türetildi. Direnenler saldırıya uğradı. Bunların yetmeyeceğini bilen rejim planlı bir şekilde Türk-Metalsen'i Kuzeye taşıyıp özel bir rolle donattı. Kamu-Sen, Kamu-İş sahneye sürüldü.

Üretici sektörler içerisinde turizm ve inşaat öne çıkartıldı. Turizmde otellerin 5 sekseni TC burjuvalarının eline geçti. Bu işyerlerinde çalışanlar kapı önüne konarak TC'den işçi getirildi. Bu adımlar sonrası Turizm Emekçileri sendikası yokedildi. İnşaat sektöründe ise işçilerin %90'ı TC'den gelen ve hiç bir sosyal güvencesi olmayan insanlar. Hiç bir örgütlülüğü olmayan yığınlar.

Kıscası önümüzde dinamizmi yokedilmiş bir işçi sınıfı ve dinamizm arayan kamu sektöründekiler var. Kamu sektöründekiler ise yılların getirdiği

dayandı. Bu silah en temel mülkiyet olan konutta bile onbinlerce insana dayatıldı.

Tüm bu olguları göremeyen ve de resmi doğru okuyamayan TKP ve CTP, uyguladıkları politikalarla (Kolalisyon politikaları) kitlelerdeki moral ve direngenliği çok gerilettiler.

Yaşanan bu çok boyutlu saldırı ve adadan kaçırma, asimile etme süreci kitleleri BMBP sürecinde alanlara döktü.

"Bunlar artık bitmek üzere" diyen rejim yeniden silkinerek yapılanlara ek olarak çok daha kapsamlı saldırılar ortaya koydu ,koyuyor. UHH'nin kurdu rulup yönlendirilmesi, insanların hedef gösterilip tehdit edilmesi, sırf düşüncesinden dolayı işten attırmalar. Bunlar yeterli olmadı. Sırada çok kapsamlı 7 saldırı yasası var. Pasaport yasası. Yürüyüş ve gösteri yasası. Sosyal sigortalar yasası. Emeklilik yasası. İş yasası. Kooperatifler yasası. Sendikalar yasası. Rejim bu yasalarla son kalan dinamikleri de yıkmak istiyor.

Peki sormak gerekmez mi kendimiz? Bizler, tüm devrimci ve demokratlar , hangi dinamikler üzerine mücadele kuracağız? Hangi dinamikler üzerine bağımsızlık, demokrasi ve barışı kuracağız?

Resimi doğru okumak , demiştik. Şimdi soralım kendi kendimize. Ey CTP, TKP, YBH, yöneticileri, ey sendika dernek liderlikleri, ey stratejik bakışınızı dönemsel politik açılımlardan yoksun bırakanlar ve dışa savrulanlar ; Sizler bu topraklarda geriye kalan son dinamikleri dağıtmaya katkıda mı bulunacaksınız? Yoksa bu kalan potansiyeli mücadeleye mi örgütleyeceksiniz.

Avrupa Zirve Görüşmeleri yine kanlı

KüreselleşME

İspanyanın Barcelona şehrinde 15 Mart 2002 Cuma günü yapılan Zirve görüşmelerinde 8500'den fazla polisi, zırhlı görevliler ve de ülkenin başka yörelerinden getirtilen ekipler bölge etrafındaki anti-küreselleşme göstericilerin çatışması sahnelendi. Bu gösteriyi havadan F-18 uçakları, roket atar uçak savarlar, savaş gemileri ve de NATO tarafından bağışlanan 'AWACS' radar uçağı ile güvenlik altına alma ihtiyacı duyuldu.

Tartışılan konular ise Orta Doğu sorunu, Irak ve Zimbabve'deki seçim ve sonuçları yanı sıra Avrupa'daki elektrik, gaz ve enerjinin özelleştirilmesi. Bu özelleştirme önerisi Fransız burjuvasından, halka hisse ile değil doğrudan şirketlere satışa sunulması oldu.

Burjuvanın buna verdiği isim 'Enerji kaynaklarının Liberalleş-tirilmesi'!

Londra Mektubu

KSG-Londra Bürosu

Bugün, 24 Mart 02, Day-Mer Genel Kurulu yapıldı...

Kurula davetli olarak KSG-Londra Bürosu'ndan başka Almanya Demokratik İşçi Dernekleri Federasyonu adına Hasan Kemal, Hackney Green Party'den yerel seçimlerde de aday Danny Pace ve SLP'den bir temsilci katıldı.

Gündemde sırayla

- 1- Yönetim kurulunun yıllık raporu
- 2- Gençlik kolunun " "
- 3- Kadınlar kolunun " "
- 4- Kültür-Sanat kolu " "
- 5- Basın-Yayın kolu " "
- 6- Mali rapor

okunmasını takiben konulara ilişkin tartışmalar vardı. Bunlara ek

olarak "İngilterede son durum ve entegrasyon" konusu işlendi. bu

konuda KSG-Londra Bürosundan Nusret Şen söz alarak yerel seçimlere katılarak Labour ve Liberal demokratlara meydanı boş bırakmamamız gerektiğine değindi.

Son olarak kurula gelen mesajlar okundu.

ilk EMEP'ten ikinci olarak da Avusturya DİLİS'den gelen mesaj son olarak da KSG-Londra Bürosu'nun mesajı okundu ve yeni yönetim kurulu seçimleri yapıldı. sayım esnasında Day-Mer müzik grubu daha çok halay çekmeye uygun parçalar çalarak herkesin iyi vakit geçirmesini sağladılar.

Aşağıda KSG-Londra Bürosu'nun mesajını okuyabilirsiniz.

Emperyalizmin çok yönlü küresel saldırılarının azgınlaşarak sürdüğü dünyamızda

işçi ve emekçilere sosyalizm ışığıyla yol gösterecek DAY-MER gibi merkezlere ihtiyaç vardır.

Dünyamızda iki kutup vardır: sömürenler ve sömürülenler, kapitalistler ve işçiler, emekçiler. Bu iki kutbun ortak hiç bir yanı yoktur. Anlaşarak çözebilecekleri ortak hiç bir şeyleri yoktur.

İşte bu bilincin, SOSYALİZM bilincinin sahibi olduğuna inandığımız

Day-Mer'i, genel kurulunu yaptığı bugünde, Sosyalizm mücadelesine yaptığı katkılarından dolayı kutlarız.

Kahrolsun Emperyalizm
Yaşasın Sosyalizm
Yaşasın İşçi ve Emekçilerin Dayanışması
Yaşasın DAY-MER

Kıbrıs'ta Sosyalist GERÇEK -
Londra Bürosu(a)
Elif Kara

Güney Mektubu...

DERVİŞ KAVAZOĞLU VE KOSTAS MIŞAULIS'İN
KATLEDİLİŞİNDEN 37 YIL SONRA...

AKEL MK ve PEO üyesi sendikacı Kıbrıslı Türk **Derviş Ali Kavazoğlu** ve yine PEO üyesi sendikacı Kıbrıslı Rum **Kostas Mişaulis** Kıbrıslı Türk faşistler tarafından, 11 Nisan 1965 tarihinde, Dali ile Lüricina arasında birlikte katledilmişlerdi.

Her yıl AKEL ve EDON 'Karşılıklı Yakınlaşma' adı altında bu iki kahramanın katledilmesini anmak için bir dizi faaliyetler düzenlemektedir. Bu yıl AKEL ve CTP birlikte Ledra Palace'ta iki toplumlu bir faaliyet düzenliyor. Örgütümüz her yıl katılmaktadır.

Aşağıdaki yazı 1995'te katledilen kahraman Kostas Mişaulis'in kardeşi Petros Mişaulis tarafından İşçi Demokrasisi'ne verilen mülakatın yeniden basımıdır. Bu son mülakatı idi, bundan 10 ay sonra kanserden yaşamını yitirdi.

Petros Mişaulis işçi sınıfının bir militanı, bir devrimcisi ve gerçek bir enternasyonalistti. Böylelikle yıllardır AKEL'in reformcu ve milliyetçi politikaları ile anlaşmazlık içindeydi. İşçi Demokrasisi ile karşılaştığında yaşı yetmişlere varmıştı ve gazetemizin bir nüshasını satın almıştı ve ölmezden iki yıl önce örgütümüze katılmıştı.

Fedonas Vasilides
İşçi Demokrasisi

Kavazoğlu ve Mişaulis'in katledildiği dönemde siyasi ortam nasıldı?

Her iki toplum içerisinde milliyetçiliğin çok yoğun olduğu bir dönemdi. Zürih anlaşmalarının imzalanmasına rağmen Kıbrıs Rum (KR) hakim sınıfı Enosis, Yunanistan'la birleşme politikasını sürdürmeye devam etti. Başlangıçta üstü örtülü ama daha sonra tamamen açık ve resmi olarak.

Enosis politikasına tepki göstermemek için Kıbrıslı Türkler (KT) politik olarak temizlenmeliydiler. Makarios başından beri, Kıbrıslı Türklerle beş büyük kasabada kendi belediye başkanlarını seçme hakkı gibi tavizler sağlayan anayasa maddelerini uygulamayı reddetti.

1963'e gelindiğinde Makarios'un anayasayı değiştirmeye ve Kıbrıslı Türklerin yararına olan maddeleri çıkarmaya çalıştığında anlaşmazlık doruğa çıkarılmıştı. Ondan sonra, '63-'64 toplumlararası çatışma, Makarios'un Yorgacis ve Sampson gibi uşakları keşmekeşlik yaratırken Kıbrıslı Türkler de enklavlar içerisinde sıkıştırılmış ve bloke edilmiş olarak yaşamaya zorlanmışlardı.

Ne yazık ki sol Makarios'un seçeneklerini ve Enosis politikasını destekledi.

Buna rağmen, o sırada her iki taraf arasında uzlaşmayı ileri süren aydınlar ve işçiler de vardı. Özellikle Kıbrıslı Türkler arasında karşılıklı yakınlaşma uğruna canlarını veren

oldukça fazla savaşımlar vardı.

Enklavlar arasında sıkıştırılan Kıbrıslı Türkler kendi taraflarındaki kontrolsüz katletmeye hazır şovenistler için kolay bir yemdiler. Rum bölgelerinde yaşayan Kıbrıslı Türklerin bile yaşamları tehlikedeydi ve böylece Kavazoğlu'nu

Derviş Ali Kavazoğlu ve Kostas Mişaulis
11.4.1965'te arabaları içinde katledildiler.

kurşunladılar.

Kavazoğlu kimdi?

O AKEL içinde örgütlenen bir militan, ve daha sonra onun MK üyesi olan bir proleterdi. Geçerken şunu söylemeliyim ki, parti içerisinde o düzeye ulaşan tek Kıbrıslı Türk'tü ki bu da Kıbrıslı Türklerle ne kadar

az değer verildiğini ve sol tarafından bile cıvıd down.

Kavazoğlu, Kıbrıslı Türk kitlelerle çalışmaya çalışırken, kısa sürede parti politikasının görevi önünde büyük zorluklar ve engeller yarattığının farkına vardı. Parti Enosis'e destek verirken ve Makarios'un yanında yer alırken Kıbrıslı Türklerle nasıl seslenebilir ve örgütleme çalışabilirdi? Bundan dolayı, sonunda parti ile çatışmaya itilmişti ve tedricen arka plana itildi ve partiden hiç bir koruma olmadan yalnız bırakıldı. Ama, o Kıbrıslı Türk toplum içinde anti şovenist mücadelesini özveri ile ve üstlendiği yükümlülükten dolayı gelecek tehlikelerden hiç korkmaksızın yürütmeye devam etti.

Onların trajik katledilmeleri olayı hakkında birşeyler söyleyebilirmisiniz?

Kavazoğlu o gün Kıbrıslı Türk yoldaşlarda bir toplantı için Larnaka'ya gitmeyi planlamıştı. Onun korunmasından sorumlu olan partinin savaşı komitesinden arkadaşları -ya yapamadıklarından ya da böyle bir görevin tehlikesinden haberdardılar ve gitmekten alıkoymaya çalıştılar- ona eşlik etmeyi reddetmişlerdi. Kavazoğlu'nun ısrarı karşısında bir başkasını aradılar ve ona eşlik etmek için Kostas Mişaulis'i aramaya karar verdiler, ki Kavazoğlu'na eşlik etmek için ilk defa atanmıştı. O gün Kostas hali hazırda benimle bir aile meselesi ile ilgili buluşmayı ayarlamıştı ama

Kavazoğlu ile gitmeye başkası olmadığından kendisi arkadaşına ve yoldaşına eşlik etmeyi tercih etti.

Arabayı kullanan Kostas ile birlikte Larnaka'ya gitmek için yola koyuldular. Luricina yanındaki yol üzerinde bir yerden birkaç Kıbrıslı Türk yoldaşlarını toplantı için alacaklardı. Ama orada yoldaşları beklemek yerine, daha önce Kıbrıslı Türk yoldaşları bölmüş olan silahlı katiller vardı.

Katil kurşunlar iki yoldaşı sonsuza dek arkalarında yoğun bir boşluk bırakarak birleştirecekti.

Muhakkak ki şovenizm iki savaşıyı katletmekle önemli bir kazanım elde ettiler. Onların kurban gitmesi, en azından Kıbrıslı Rumlar açısından, Yunan-Türk dostluk ve yakınlaşmasının sembolü oldu. Onların katledilişinin 30. yıldönümlerinde bugünkü yakınlaşma faaliyetlerini nasıl değerlendiriyorsunuz?

Onların katledilmesi şovenizm için önemli bir kazanımdı ama ayrıca trajik olarak Sol'un milliyetçi çıkmaz sokak politikasının altını çizmektedir, Enosis politikasını uygulamakla ve Makarios'u desteklemekle sol kanat Kıbrıslı Türklerin ve yakınlaşma yanlılarının soyutlanmasına, kendi toplumları içerisindeki şovenistlere yem olmaya götürdü.

AKEL Kıbrıslı Rum ve Kıbrıslı Türk işçi sınıfı militanlarının beklediği rolü oynayamazdı. İşçi sınıfını birlikte tutamazdı ve şovenizme karşı mücadelede önderliği alamazdı ve Makarios ve Kıbrıslı Rum kapitalistlerinin Kıbrıslı Türkleri yoketme çabalarına karşı duramazdı. Bugüne kadar milliyetçiliğe sadık olarak kalmıştır ve işçi sınıfının çıkarlarını ulusal birlik sunak taşına ve Kıbrıslı Rum kapitalizminin çıkarlarına kurban etmektedir.

Hiç kuşkusuz AKEL'in bugünlerde düzenlediği yakınlaşma faaliyetlerini desteklemekteyiz. Ama yakınlaşma sadece ölü yoldaşlarımızı anmak, Kıbrıslı Türklerle birlikte toplanmak ve kutlamak demek değildir. Herşeyden önce yakınlaşma bizim tarafımızda şovenizme, bizim hakim sınıfımızın sorumluluğunu reddetmesine, ve Kıbrıslı Türklerle karşı yapılan her plana karşı yürütülen savaş anlamındadır. Kavazoğlu ve Mişaulis'in fedakarlıklarını anmanın en iyi yolu şovenizmi resmi politika haline getiren ve birleşik askeri bir doktrini yükleyen ve 'Grivas ruhu'nu tekrardan canlandıran bu hükümete karşı (Klerides'in hükümetteki ilk dönemi) savaşımdır.

Gençlik

Gençlik

Gençlik

Gençlik

POLEMİK

İngiliz üsleri artık birer operasyon üssü olacak. Böylece İngilizler Ortadoğu'ya buradan kolaylıkla müdahale edebilecekler. Ayrıca, gerektiğinde İncirlik'e de ihtiyaç duyulmayacak! Peki ya Kıbrıslıların can güvenliği? TC askeri sınırda bekledikten sonra, kimse ne İngilizin, ne de Amerikalının işine karışamaz! Bize de, doğru anlamayalım diye, Rumlar düşman gösterilir!

SORU

Seneye ODTÜ'nün kampüsü Kıbrıs'ta açılacakmış. Acaba bir Deniz Gezmiş de bizden çıkar mı?!

ÜNİVERSİTE GÜNLÜĞÜ

Bugün sınavım vardı... Dün gece çok çalıştım. Sabaha kadar. Bütün gücümü topladım ve okula sınava gittim. Ama sınava giremedim! Param yok ki!

HAZIRLAYAN: Evren MANER (E-mail: evrenalex@yahoo.com)

YAKIN DOĞU ÜNİVERSİTESİ'NDE İMZA EYLEMİ...

Okul mu, Ticarethane mi?

Peşin olarak ödediğimiz paralarımızın karşılığını istiyoruz!

Yakın Doğu Üniversitesi öğrencileri geçtiğimiz günlerde okul otobüs servislerinde yaşanan olumsuzlukların düzeltilmesi amacıyla imza kampanyası yürüttüler.

Topladıkları çok sayıda imzanın yer aldığı, taleplerini içeren yazıyı okul rektörlüğüne ileten öğrenciler, haklı talepleri karşılık görmez ve parasını peşin ödedikleri otobüs servislerindeki bozukluklar giderilmezse daha başka eylemlere de başvuracaklarını, haklarını elde edinceye dek mücadeleye devam edeceklerini bildirdiler.

Öğrencilerin haklı taleplerini dile getirdikleri ve imzaya açtıkları bildirileri şöyleydi:

YAKIN DOĞU ÜNİVERSİTESİ
REKTÖRLÜĞÜNE;

Üniversitemizde önceden beri yaşanan ve hâlâ

daha yaşanmakta olan okul servislerindeki sorunların bir an önce bir çözüme ulaştırılmasını ve bu konuyla ilgili aşağıda belirttiğimiz taleplerin ivedilikle yerine getirilmesini istiyoruz!

1. Varolan servis seferlerinin artırılması!
2. Belirli saatlerde belirli duraklara ayrı ayrı servisler gönderilmesi!
3. Servislerin havalandırma sorunlarının çözülmesi!
4. Varolan servis güzergâhının tersi yönünde de servislerin kaldırılması!
5. Son servis saatinin eskiden olduğu gibi saat 22.00 olarak belirlenmesi!

Servislerin biz üniversite öğrencilerine okul tarafından sağlanan bir ayrıcalık olmadığını belirtiyor ve verdiğimiz paraların karşılığı olarak çağdaş hizmet bekliyoruz!

ORTAK BİR ÖĞRENCİ
BİRLİĞİ/HAREKETİ İÇİN!

Kuzey Kıbrıs kitle hareketinin doruğa ulaştığı ve artık kaybedecek birşeyimizin kalmadığı bu dönemde, birer ticarethaneye dönen üniversitelerde haklarımızı savunmalı ve sonuna kadar mücadele etmeliyiz. Öğrenci hareketi kesinlikle kitlesel hareketlerden ayrı değildir. Aksine bir bütündür. Tüm bunların yanı sıra, öğrenci hareketi de emekten, özgürlükten ve barıştan yana olan tüm güçler gibi, yoğun saldırılarla karşı karşıyadır. Son bir yıl içerisindeki öğrenci eylemlerini izlediğimizde, görülmesi gereken nokta o kadar açıktır ki, Kuzey Kıbrıs'taki eğitim ve bunun örgütlenmesi tam bir çelişki yumağı içerisinde. Beş üniversite bulunan ülkemizde okuyamamanın, kendi yurdunda üçüncü sınıf vatandaş olmanın ve yurt dışına göç etmekle karşı karşıya bırakılmanın karşısına geçme vaktidir. Üniversite bolluğu içerisinde üniversitede okuyamamak, tam da bütün meselenin ne olduğunu ortaya çıkarıyor.

açık ve nettir. Bizim için değil! Yani biz daha iyi ve kaliteli bir eğitim alalım diye de değil. Dünya kapitalizminin son zamanlarda üzerinde en çok durduğu eğitim ticaretinin birer parçası üniversiteler. En doğal hakkımız olan eğitimi bize para ile satan bu ticarethaneler karşı savaştıkları ve hakkımızı almak en doğal hakkımız ve görevimizdir. Her sene dolar bazında olan harçlar ve bunların artırılması altından tek başına kalkılamayacak bir sorunla karşı karşıya bulunuyoruz. Her an enflasyonun yükselmesi, her an döviz kurlarının çıkması kaçınılmaz olan ve enflasyonist TC lirası ile yönetilen ülkemizde bütün bu olanlar, en başta işçi ve emekçi kökenli öğrencilere yansıyor! Ve ailesi zor durumda olan arkadaşlarımızın tamamen eğitimsiz kalmasını koşullandırıyor. Daha fazla göçü, daha fazla işsizliği koşullandırıyor. Bütün bunların karşısında biz gençlik olarak ne yapıyoruz? Ne yapmalıyız?

Öğrenci hareketi genel
anlamda örgütsüz
durumdur!

Üniversitelerde kurulan öğrenci birlikleri ve örgütleri

birbirinden tamamiyle bağımsız ve belirli odakların kontrolü altında yönetilmektedir. Yaşanan bütün bu saldırılara rağmen oluşan tepkileri belirli bir mücadele pratiği dahilinde örgütleyecek, farklı farklı alanlarda yaşanan deneyimleri ortak bir noktada sentezleyecek ve mücadele etmeye kararlı en geniş öğrenci kesimini biraraya getirecek merkezi bir örgütlülük yoktur. Bu merkezi bir örgütün bulunmaması ve öğrenci hareketlerinin birbirinden kopuk hareket etmesi, öğrenci hareketinin gücünü zayıflatan bir durumdur. DAÜ'de olan sorunlar, yarın YDÜ'ni de etkiler mantığında, birliktelik ve ortak eylemlilik gerekmektedir.

Mücadelede kitle desteği
şarttır

Şimdiye dek verilen mücadelelerin genel anlamda ve ada çapında örgütlü olmayışı, hem de kitlelerin geri çekilişinden dolayı yapılan bir çok eylem başarıya ulaşmamaktadır. Üniversiteler arası koordinasyon derhal kurulmalı ve öğrenci komiteleri acilen çalışmaya geçmelidir.

Devamı yan sayfada

Üniversiteli...

Canan ONURER

ÜNİVERSİTE DENEN
TİCARETHANELER!..

Ülkemizde bilindiği gibi özel ve yarı özel üniversiteler bulunmaktadır.

Bunların çoğu ticarethane niteliğindedir.

Ve bu, şu anki üniversite gençliğinin en büyük sorunudur. Okul harçları olsun, sosyal aktivite paraları olsun bunların tümü üniversite gençliğinin altından kalkamayacağı mali bir külfete sahiptir!

Ben şu anda Y.D Üniversitesi'nde birinci sınıfta okuyan bir öğrenciyim!

Verdiğimiz harç paraları ortada!

İçinde bulunduğumuz şartlarda ekonomik krizi gözardı etmek imkansızdır.

Şu halde bizden talep edilen harç paraları çok yüksek.

Üstüne üstlük de ayrı bir sosyal aktivite parası ödüyörüz!

Okula kayıt aşamasında bizden "senelik" olarak talep edilen 50\$ aktivite parası, şu anda harç paralarını yatırmaya giden öğrencilerden tekrar istenmektedir.

Üstelik bu parayı ödemediğimiz takdirde kayıt belgelerini vermeyeceklerini buna bağlı olarak da ders programımızı alamayacağımızı söylüyorlar!

Sene başında 50 doları verdik de ne oldu?!

Otobüslerle istediğimiz yerlere çok mu rahat ulaştık?

Yoksa havuzun tertemiz sularından (!) bir tek gün faydalandık mı?

Hayır!

Otobüsler tıklım tıklım. Bırakın ayakta gitmeyi, duracak yer bile bulamıyoruz. Şans eseri yer bulabildiğimizde ise, kimin eli kimin cebinde belli değil!

Havuzda ise her türlü pislik bulunuyor!

Şu halde bunlar bana, verdiğimiz sözde aktivite paralarının boşa gittiğini gösteriyor.

Sınıf eksikliğinden üç bölüm birlikte ders yapıyoruz!

Yani yaklaşık 200-300 kişi!

Böyle bir ders ortamında öğrenciler ne kadar öğrenip, ne kadar verimli olabilir?

İletişim Fakültesi'nde okuyoruz ama bu kalabalıkta hocalarımızla bile iletişim kuramıyoruz!

Geçen gün Doğu Akdeniz Üniversitesi'nde öğrenim gören arkadaşlarımıza uygulanan harç sistemiyle ilgili yazıyı okudum. Bizler gibi onlar da ticarethane olarak faaliyet gösteren üniversitelerde okumaya çalışmaktadırlar.

Üniversite yönetimi harçlarını yatırmayan öğrencilere bir de ceza uygulamaya kalktı.

Her geçen gün için 25 dolar ceza uygulanacak.

Kayıt harcını bile yatırmayan öğrenci arkadaşlarımızın bu cezaları ödemeleri mümkün değildir.

Hatırlayacaksınız, bir müddet önce, DAÜ öğrencileri 6 gün süren çadır eylemi sonrasında durumlarını yetkililere aktarabilmek için yürüyüş de düzenlemişlerdi.

Yetkili geçenler onların bu durumlarını halledecekleri sözlerini vermelerine rağmen kıllarını bile kıpırdatmadılar.

Ülkemizde yüksek öğrenim gençliğinin durumu bu...

Okusalar ne olacak, okumasalar ne olacak...

Egemen kesimin umurunda değildir bu.

Onlar cahil, kendilerine itaat edecek gençler yetiştirilmesini istemektedirler.

Okumayanlar bu ülkeyi terkedeceklermiş, kimin umurunda?

Cahil kalacaklarmış, ne güzel!

Nasıl da giden de Türk, gelen de...

Hem de gelen daha Türk...

Denktaş bu ülkede Kıbrıs sorununda söz sahibi olabilecek kimse yokmuş gibi, yanına Mümtaz Soysal'ı aldı...

Ben YDÜ öğrencisiyim...

Diğer üniversitelerde okuyan arkadaşlarımızla sorunlarımız temelde aynıdır.

Biz biraraya gelemedikten ve birliğimizi oluşturamadıktan sonra okumak adına bu ticarethanelere daha çok para yatıracacağız...

Gençlik

Gençlik

Gençlik

Gençlik

ORTAK BİR ÖĞRENCİ BİRLİĞİ/HAREKETİ İÇİN!

Bunun yanı sıra, derhal kitle desteği sağlanmalı, sendika, parti ve sivil toplum örgütlerinin desteği alınmalıdır.

Sonuç

Daha önce de belirttiğimiz gibi, birçok okulda aynı anda eylem görülmekte, fakat eylem birliği sağlanamamaktadır. Sonuç olarak, bugünün acil ihtiyacı, mücadele etmeye kararlı kesimlerin altta yazılan ve daha da genişletilebilen belirli talep ve sloganlar dahilinde bir araya gelerek mevcut dağılıklığı aşmasıdır. Dağınıklığı aşmak, öğrenci hareketinin moral motivasyonu açısından son derece önemli, politik bir sorundur. Oluşturulacak eylem birlikteliği ile öğrenci hareketinin sürekliliğini sağlayacak örgütlenme modelleri de tartışma gündemine getirilmelidir. Kalıcı kazanımlar için ise, eylem birlikleri kitlesel bir öğrenci örgütünün inşası hedefiyle birleştirilmelidir.

Haydi hep birlikte;
Paralı eğitime son!
YÖK tarafından yönetilmeye hayır! Gerici, şovenist eğitime geçit yok!

Biz öğrenciyiz, meta değil!

Üniversiteli olmak ya da olmamak!

ÖSS sınavına bir aylık bir zaman kaldı!
Stress, bunalım, uykusuzluk ve yorgunluk!

Diğer taraftan hala daha hangi bölümü seçeceğinizi bilememek...

Tam bir kargaşa...

Bir yanda aile baskısı...

Bir yanda askerlik korkusu...

Bir yanda göç planları...

Parasızlık, okul ücretleri,

enflasyon, işsizlik...

Dersaneye ödenen

milyarlar...

Okulda haftalarca hoca

nasihatları...

Sınavlar, testler, dereceler,

notlar...

Yarış!

En iyi arkadaşının omzuna

basarak birinci gelme ego'su...

Sana pompalanan, sen en

iyisin sözleri...

Anne baba öğütleri...

Anlaşılan bütün bunlar bana

oldukça fazla geliyor...

Daha yaşım kaç?

İlerde daha ne olacağımı bile

bilmiyorum...

Ne yapmalı?

Askere gitmek istemiyorum!
Askeri kafaların elinde, kimi çıkarlar için maşa olmak istemiyorum...

Üniversiteyi ya kazanamazsam?
O zaman ne olur?

Bu yıl kaç kişi üniversite bitirdi?

Kaç kişi işe alındı?

Tıp okumak istiyorum...

Ama ülkede yeterince doktor

fazlalığı olduğunu

söylüyorlar...

Fizik üzerine birşeyler

okumak istiyorum...

Ama ülkeye geri dönersem,

işsiz kalacağımı söylüyorlar...

Herkes birşeyler söylüyor

ama, ben anlayamıyorum...

Daha doğrusu ben ne

okuyacağımı bilmiyorum...

Emin değilim...

Okulda öğrendiğim...

Türküm, doğruyum,

çalışkanım, Rumlar kötü, bizi

katlettiler...

Marmara Türkiye'de bir

deniz, Karadeniz bölgesi iklim

özellikleri...

Kurtuluş savaşı yılları,

Kıbrıs "barış" hareketi, Vehbi

Zeki Serter'in kitabı, babamın

paraları bankada battı...

Abim İngiltere'ye

gitti, ne zaman gelecek

bilinmez, Lise bitiyor,

ne yapayım, o hiç

bilinmez...

Neden okuldaki

hocamla dersanede aynı

dersleri yapıyoruz...

Neden hep

üniversitede okumak

için babam borç çekmek

zorunda kalıyor...

Neden?

Neden kolejde

okuduğum için normal

liselerde okuyan

arkadaşlarımdan daha

akıllı ve başarılı

olduğum söyleniyor?

Neden diğer okuldaki

öğretmenim yazı yazdı

diye okuldan

uzaklaştırılıyor?

Anlaşılan Lise'nin

bitmesiyle bir çok sorun

da beraberinde geldi...

Ben kendimi

öğrenmeden...

Yanı başımdaki

dünyayı, hayatı

bilmeden... Bir

makinenin çarklarının

arasına atıldım...

Ve bu yüzden, sırf ben

görmeyeyim diye, bana

yalan söylediler...

Ben kendimi ve

çevrimi öğrenmeden...

Üniversite dedikleri

ticarethaneye, sırf başka

şansım yok diye...

Bir hiç uğruna

gidiyorum...

Geleceğimi

göremeden!

Genç Kalem...

Berna TÖZÜN

RÜYAYDI GEÇTİ...

Görüşmeler bitti...

Ve belki de size mucize gibi gelecek ama, barış oldu!

Denktaş ve Klerides sonunda anlaştı.

Hem de Kıbrıs halkının çıkarları doğrultusunda.

Yani, Amerika'sız, AB'siz, Türkiye'siz ve Yunanistan'sız

olarak...

Paketler Ankara'ya geri gönderildi.

Bu küçücük ada, artık kendisine ana belletilenlerden

ayırılma zamanının geldiğini anladı!

Avrupa ülkelerine göç eden Kıbrıslılar, geri dönüp, orada

kazandıkları parayla burada yatırım yapmaya başladılar.

Turistler akın akın gelmeye başladılar.

Ada kumarhane ve kerhaneleriyle değil; üretimi ve

ekonomisi ile konuşuluyor.

Narenciye sektörü öldü derken, dünyada en çok aranan

narenciye Kıbrıs'a ait.

Hastalıklar azaldı. Kanserden ölen insanlarımız artık yok

denecek kadar az.

Hırsızlıklar, adam öldürmeler, açlıklar sona erdi.

Hapisaneler bomboş...

Ayşe burada barınamayacağını anlayınca halkını da alarak

evine geri döndü...

Bayrak ışıktandırma ekibi, bayrağı ışıktandırma yerine,

dağı eski rengine boyamaya başladı...

Gençler yurtdışında okumak yerine Kıbrıs'ta varolan

saygın üniversitelerde okumaya başladı.

Öğrenciler kısıtlı iş alanlarına göre değil, kendi yetenek

ve ilgi alanlarına göre bölüm seçiyorlar.

Kullanılan para bile buraya ait. Kıbrıs Lirası.

Eroğlu, halkın kendi kendini idare edebildiğini görünce,

başbakanlıktan istifa ederek, doktorluğa geri döndü ve köy

köy gezerek sağlık kontrolleri yapmaya başladı.

Şaşıracaksınız ama, Denktaş bile cumhurbaşkanlığını

bıraktı. Geçmişteki hizmetlerinden dolayı Fuat'ı da odacı

olarak yanına aldı ve bir avukatlık ofisi açtı...

Hem de İnsan Hakları savunucusu olarak.

Gençler artık diskolara gitmek yerine, geleceğe yönelik

ne yapabiliriz diye, okuyup tartışıyorlar.

Henüz hiçbir şeyi kavrayamayacak durumda olan küçücük

çocukların beyinleri; Rum düşmanlığıyla yıkanmak yerine,

halkların kardeşliğiyle sevgi ve umut doluyor.

Beyinler özgür! İnsanlar, düşüncelerinden dolayı

yargılanıp öldürülüyor.

Aksine, fikirler dinlenip değerlendiriliyor.

Hiçbir yayın organı yazdıklarından ötürü bombalanıp,

kundaklanmıyor...

Elçilikler yokolmuş. Yerlerinde çocuk bahçeleri var...

İnsanlar kimseden izin almadan, özgürce seyahat

edebiliyorlar.

İsteyen istediği saatte korkmadan yürüyebiliyor

sokaklarda...

Meclis, Başbakanlık, Cumhurbaşkanlığı şimdilerde çeşitli

ülkelerden gelen insanların gezip görebileceği müzeler

oldu...

Rum kesimindeki arkadaşlarımızla görüşebilmek için artık

Pazar günlerini veya Pile'deki etkinlikleri beklemiyoruz.

Ama en güzeli ne biliyor musunuz?

Geçtiğimiz yerlerde tel örgüler ve barikatlar yok artık....

Ve kardeşim sormuyor artık "ülkemizi ikiye bölen bu

dikenli teller neden" diye...

Buralar hep bahar ...

Kara bulutlar çökmüyor

Dağlarına memleketimin...

Dağ yeşiline kavuşmuş...

Deniz göknavisine!...

Dağların ardındaki gelecek,

Umut saçmış

Hayattan bezmiş

İnsanımın yüreğine....

Rap rap sesleriyle uyandım.

Sokaktan askerler geçiyordu yine...

"Yaylalar yaylalar... Dilo dilo yaylalar" türküsüyle sabah

sporu yapıyorlardı.

Gerçekler tokat gibi çarptı yüzüme!

Meğer hepsi rüyaymış, ben de...

Gancelli

evrenalex@yahoo.com

Evren Maner

Muhalliflerin temizlenmesi!

TC Devlet başkanı Şükrü Sina Gürel, yine bizi adımıza konuştu...

Ne dedi?
-AB adımlarını eğer aynı yanlış doğrultuda devam ettirirse, Kıbrıs'ta çatışma çıkma ihtimali de ortaya çıkar!

Şükrü, bütün bunları herhalde kendi adına söylemedi...

TC'de, Ankara'nın ve Askerin haberi olmadan hiç bir bakan'ın Kıbrıs konusunda böyle atıp tutması kolay olmasa!

Hele hele, Kıbrıs gibi "milli" bir sorun hakkında!

Anlaşılan şu ki, eski damat Şükrü Ankara'nın Ortadoğu stratejisinin bir parçası olan Kıbrıs'taki yeni kartını masaya koydu...

Ankara, her köşeye "gerekirse savaş çıkar" söylemlerini hiç eksik etmiyor...

Hava zaten buna uygun!

Patronları ABD'nin Şeytan mihverinde pusula Irak'ı göstermiyor mu?

Bu havaya uyarak, "bizimkiler" de kendi havalarda atıp tutuyor!

İster İsmail Cem olsun, isterse Şükrü Sina Gürel!

Kimin olduğu önemli değil aslında...

Politika önemli, Ortadoğudaki dengeler önemli...

Türkiye, arkasına ABD'yi almadan Ortadoğuda politika yürütemez...

Bu bölgenin "Jandarması" ABD...

Ne jandarma ki, ABD'li petrol şirketlerini ve silah tüccarlarını krizden kendi halkını 11 Eylül'de katlederek çıkardı...

Bununla da kalmadı, kendi yarattığı CIA ajanlarını bulma bahanesi ile Afganlı yalınayak insanları katletti...

Şimdi de sıra Irak'ta. Bahane Saddam rejimi! Ankara her zamanki gibi buna el çırpmasın olur mu?

Mesele petrol olunca!

Stratejik çıkarlar olunca!

Patronun attığı her adıma nasıl alkış tutmasınlar...

Buradaki "bizimkilerin" şükran çekmesi gibi!

Gerekirse hiç acımadan Türkiye halklarını da bu cehennemine içine sokup, hem kendi halkını, hem de komşu halkları katledebiliyor!

"Terörü" arayan cowboy teröristleri misali!

Bölgedeki son gelişmeler bu kadar değil...

Yani başımızda, Filistin'de İsrail askerleri katliama soyundular...

İsrail ordusu, kanlı operasyonlar ile Filistin şehirleri ve mülteci kamplarında terör estiriyor...

Terör karşıtı geçinen terörist ülke ABD'den, barış hayranı AB olmak üzere batılı devletler bütün bu olanlara karşı sessiz...

Kortizon ile ayakta duran ve belirli mihraklardan yönetilen Ecevit ise, "Türkiye'nin Ortadoğu barışı için öneminden bahsediyor ve iki tarafa da öğütler veriyor!"...

Ama işin arka planında, İsrail ile askeri işbirliğini tırmandırıyor...

ABD periferiği İsrail'le yeni askeri antlaşmalara imza atıyor...

Diğer yandan Kıbrıs'taki İngiliz üslerinin işlevi değişiyor!

Adadan bir an önce elini ayağını çekmeyi düşünmeyen İngiliz "aslanı" şimdi de Kıbrıs'ta bulunan üslerini operasyon üssü yapacak...

Böylece Ortadoğuyu buradan bombalayabilecek!

İncirlik ile de koordineli olarak saldırılar düzenleyebilecek!

Yani, olası bir Irak savunmasında, Larnaka'yı ya da, Mağusa'yı gözden çıkarabiliriz...

Çözüm oldu, antlaşma oldu derken, olası bir AB ya da ABD damgalı bir füzenin Irak tarafından Lefkoşa'ya düşme olasılığını bir düşünün!

Kıbrıs sorunu ha çözüldü ha çözülecek!

Sorunu yaratanlar masa başına oturmuşlar "çözümlü" arıyorlar!

Bizi pazarlıyorlar...

Egemen güçlerin ortadoğudaki stratejik

planları doğrultusunda!

Bu yüzden fazla heveslenmeyelim... Hele hele, emperyalizme akıl vermek, planlar çizmek...

Bizi kimse sallamaz bu NATO üssünde! Hele hele, dibimizde IMF baskıları altında ezilen milyonlarca potansiyelden habersiz!

Ya da, dünyadaki anti-emperyalist hareketlerden kopuk!

Açıkcısı, kılıcı kırıpratmazsak, birşeyin olacağı yok...

Ne de birilerinin bizi gelip kurtarmasını bekleyerek...

Halkın çoğunluğu, bizi AB kurtaracak diyor!

Faşizan baskılardan kurtulabiliriz...

Ama sömürden ve Akdenizde bir uçak gemisi olmaktan asla...

AB işi pek de kolay olacağı benzemiyor zaten...

Ama Şükrü dedi ya!

Çatışma da çıkar, gerekirse savaş da...

Yani, Ankara elini ayağını buradan kolayına çekmez...

Hele hele şu sıralar...

Esas mesele, Haziran'a kadar Kıbrıs Sorunu çözülmezse...

Şükrü'nün dediği olur herhalde...

Amma, çatışma değil de, bir iç temizlik olur en sonunda...

Muhalliflerin temizlenmesi!

Tıpkı 58'lerdeki gibi...

Konuk Yazar

PERİ

Akıl ve perspektif...

"Kıbrıs Kıbrıslılarındır" demek için bu kadar tumturaklı ve "s sofistike" bir yazı yazmaya ne gerek vardı anlamadım ama, kendini çok bilgili sanan bir yazar tarafından yazıldığını anlamakta zorluk çekmedim. Bu yazıda üretilen "akıl ve zekanın" ürünü gereksiz yere fazladan bir ürün gibi geldi bana. Tam da kapitalist toplumun tüketim için durmadan ürettiği ve insanlığın gelişme ve ilerlemesine yaramayan, tam tersi, yerinde saymasına neden olan üretim biçimi. Yazarımız sırf sohbet olsun diye veya tartışılması için yazmamış bu yazıyı. Anladığım kadarıyla toplum için gazeteyle yazılmış bir yazı. Toplum için yazılan yazıların, üretilen düşüncelerin bir işlev görmesi gerekir diye düşünüyorum. Elbette ki her yazarın kendine göre bir amacı, ürettiği düşüncelerinin gördüğü bir işlev vardır, ancak toplumun hangi kesimine hizmet verdiği üretilenin yararlı mı zararlı mı olduğunu belirler.

Çok akıllı olmak ve de diğer insanlarla kıyaslandığında zekasını çok daha iyi kullanmak ürettiği düşünceleri yararlı yapmaz. İyi bir neden sonuç ilişkisi analiz yapmak da kendi başına yeterli değildir. Nedenleri çok iyi anlamış olsa da sonuçta ürettiği düşüncesi toplumu daha ileriye çıkarmak işlevini görmüyorsa insanlık için pek bir önemi yoktur. Bu anlamda akıllı olmak, zeki olmak ve durmadan

düşünce üretmek bir marifet değildir. Kişilerin ne kadar akıllı ve zeki olduklarından çok ürettikleri düşüncelerin hangi ideolojiden etkilendiği ve hangi toplumsal sınıfa hizmet verdiğine bakarak değerlendirme yapmak bence daha doğrudur.

Mesela bir Denktaş veya onun gibiler de çok zekidir, aklını çok iyi kullanmasını her zaman iyi bilmiştir. Kendi sınıf ideolojisine göre olaylar karşısında neden sorusunu sorup kendi ideolojisine göre de yanıt bulmakta bir eksikliği olduğunu sanmıyorum. Öyle olsaydı 'başarılı' bir avukat olmaz, dahası 50 sene de kendi sınıfına böylesi bir kusursuz hizmet veremezdi herhalde. Ancak Denktaş'ın zekasını ve aklını insanlığın gelişmesi, somut bakarsak, Kıbrıs toplumunun gelişmesi ve ilerlemesi açısından ele alıp değerlendirecek yararı değil, zararı olduğunu tesbit etmek güç olmasa gerek.

Toplumların gelişme ve ileriye çıkmasındaki en temel unsur olan sınıflar - ezen ve ezilen- arasındaki çelişkiyi ve mücadeleyi gizlemeye çalışmak veya engellemek toplumu geride tutmak doğal ilerlemeyi engellemektir. Bu da Kıbrıs halkının yararına değil, hep zararına olmuştur. Bu meyanda toplumu ileriye çekmek derdi olmayan Denktaş'ın veya başka birinin akıl ve zekası ve ürettiği her düşünce yararlı değil zararlıdır.

İlerici kişi ve örgütlerin herhangi bir değerlendirme yaparken ve siyaset üretirken her zaman olayları sınıfsal bakış açısıyla

yapmakta önem ve gerekliliği de burdan gelmektedir. Kapitalist toplumun özünde var olan sınıfsal zıtlıkları ve sınıfsal mücadeleleri toplumu ileriye götürecek tek güç ortaya koyan ve uygulayan Marxizm, yani diyalektik materyalizm bize bunu öğretiyor. Bu yüzden kendine ister sol, ister ilerici diyen herkesin bu temel dünya görüşüne sahip çıkması ve akıl ve zekasını bu dünya görüşüne sıkı sıkıya bağli olarak olaylardaki neden ve sonuç ilişkilerini değerlendirmesi şarttır.

Kapitalist toplumdaki ezilen toplumun ileriye çıkmasının tek yolu Marxizm ideolojisini kavramaktan geçer. Bunu kavrayıp uygulayamayan kişi aklını istediği kadar kullansın, çok zeki veya bilgili görünsün, burjuvaziye hizmet etmesi kaçınılmaz olmakla beraber toplumları ileriye çekmek işlevini görmediği için ilerici olması mümkün olamaz.

O halde 'Kıbrıs Kıbrıslılarındır' tezinin ne anlama geldiği ve bu tezi savunmanın ne anlama geldiğine, ondan sonra da bu tezi savunan 'sol' kesimin niye aynı tezi savunurken bir türlü birleşemediğine bir göz atalım.

Herşeyden önce 'Kıbrıslılar' ne demek?

Yazarımız doğru bir tesbit yapıyor. Kısaca Kıbrıs'ta yaşayan kim olursa olsun, o ülkenin vatandaşı ise Kıbrıslıdır. Eğer şu veya bu nedenden ötürü bir Kıbrıslı başka bir ülkede yaşıyorsa ve o ülkenin vatandaşı olmuşsa, o kişi de Kıbrıs

kökenli olmakla beraber artık Kıbrıslı değildir.

O halde ortaya çıkan çelişkili bir yaklaşım var. Yazarımızda hakim olan bir anlayış Türkiyeli olup ta Kıbrıs'ta yaşayan insanların Kıbrıslı olamayacağı. Bunu defalarca vurgulamıştır bu yazar. Merak edenler yazdığı yazıları okuyabilir. Zaten Kıbrıs Kıbrıslılarındır diye yaygara yapmasının altında yatan en belirgin neden de bence budur. Bu tesbitinden yola çıkarak kendine göre verdiği kavga da bu. Bu yaklaşım yanlış ve zararlı bir yaklaşımdır. Birincisi, marxist yaklaşıma ters düştüğü için ilerici değil gerici'dir, dolayısıyla ezilen kesim için zararlıdır. İkincisi Kıbrıs'ın tüm Kıbrıslıların olması anlayışı yine sakat ve zararlıdır. Sınıfsal bir değerlendirmenin tersine Kıbrıs'ta doğup büyüyen herkesi yine aynı kefiye koyup milliyetçi bir konuma düşmektedir. Yani ezeni de ezileni de Kıbrıslı oldukları için Kıbrıs onlara aittir. Bu Marxizmin öğretilerine ters, milliyetçi, gerici bir yaklaşım olduğu için ezilen kesimlerin zararına olan bir yaklaşımdır. O halde kendine sol diyen kimsenin a v u l d e n m a m a s ı gerekmektedir. Bunu savunanlar İngiltere'de veya başka ülkelerde yaşayan Kıbrıs kökenli vatandaşların orali olmadığını ve yaşadıkları ülkelerden kovulmaları gerektiğini savunanlarla eşittir. Halbuki İngiltere'de bu görüşte olanlar burjuvazi tarafından bile (sözde de olsa) kınanmakta olan milliyetçi,

neo-nazi diye nitelendirilen 'National Front'çılardır. Bunların kopyası UHH veya Bozkurtçulardır. O halde meseleye ezilen sınıf yararına bakmak zorundayız. Ve öyle baktığımızda da Kıbrıslıların tümünün Kıbrıs'a sahip çıkması veya Kıbrıslıların Kıbrıslı oldukları için Kıbrıs bizimdir demesinin sadece burjuvazinin işine yaradığını, baskı zulüm ve işgale karşıyız desek de aslında baskı zulüm yapan hakim sınıfların hakimiyetini pekiştirdiğini görürüz.

Bu kişilerin solculuğu solculuk değildir. Kıbrıs'ta kendine sol deyip hakim sınıfın yararına çalışanlar işte tam da bu yüzden bir amaç için birleşemez. Birleşmesi hakim sınıfın yararına olur ancak. İki farklı sınıfın iki farklı çıkarı söz konusu burda. Kıbrıs bizimdir diyen herkes ilerici değildir. Sol veya sağda olduğunu belirleyici tek etken hangi sınıfa ait olduğu ve bilerek veya bilmeyerek hangi sınıfın ideolojisini savunduğudur. Yazarımız Kıbrıs'ta 'sol' kesimdeki herkesin siyasi görüşte birleşmesi gerektiğinden bahsederken veya Kıbrıs Kıbrıslıların diyen herkesi bir kesim olarak ele alarak perspektiften yoksun bir yaklaşımla baktığı için birlik oluşturulamasının nedenlerini aklına geldiği şekilde sıralıyor. Getirdiği nedenlerden bazıları veya hepsi etkileyici olabilir bazı kişiler için. Ama esas neden olmaktan çok uzaktır.

Bugün Denktaş'tan tutun da tüm bakanlar, eğitimciler, akademisyenler, yazarlar,

avukatlar, polisler, doktorlar, memurlar, çiftçiler, öğrenciler ve işçiler 'Kıbrıs bizimdir biz yöneteceğiz' diye aynı talepte bulunsalar bile bu talep onları birleştirmeye yetmez. Birleşirse de ya bir tarafın ya da öteki tarafın çıkarı için olmak zorundadır. Çünkü sınıf yapısı farklı ve haliyle çıkarları farklıdır. 1974'te bir birlik oluşturulduğunda Kıbrıs Türkü'nü kurtarmak safatası altında milli bir savaşın bugün Kıbrıslı Türklerin durumuna bakıldığında bize isbatladığı gerçek budur. Aynı sınıfların çıkar birliği olmadığı gerçeği. Kısaca bir dönem öyle görünebilir. Nerede kaldı ki, sadece 'sol' kesim diye bilinen siyasi örgüt, grup ve kişiler arasında da sınıfsal fark ve ideolojik fark vardır. Bu meyanda Kıbrıs Bizimdir Biz Yöneteceğiz demesi aynı talep gibi görünse de aslında, aynı talebin iki ayrı kutuptaki kişiler tarafından talep edilen birşey olduğunu görmek zorundayız. Basit bir örnek, ip çekmesinde olduğu gibi düşünürsek, ip çekenlerin ne için ve ne tarafa doğru çektiğidir sorun burda. İşte bakılması gereken tam da budur. Sonuç olarak bugün Kıbrıs'ta bu Vatan bizimdir biz yöneteceğiz diyenlerin hangi tarafa yer aldıklarına bağlı olarak niye birleşip birleşemediklerini anlamak için marxist perspektifle bakmak birinci şart. Soldayım demek yetmiyor. Tüm siyasi çalışmalar, bu uğurda üretilen eğitici ve siyasi görüşler de bu perspektifle olmak zorundadır.

HANGİ KIBRIS, HANGİ KIBRISLILARINDIR?

Kıbrıs Kıbrıslılarındır. Türkiye de
Türkiyelilerin!
Yunasistan da Yunanistanlıların!

Kıbrıs'a sonra dönelim.
Madem ki yoldaşlar Türkiyeli
sosyalistlere kızgın
Kıbrıs Kıbrıslılarındır demiyorlarmış
çünkü,
Önce Türkiye'den başlayalım!

Türkiye Türkiyelilerin?
Sen onu git bir Kürd'e söyle de
ağzının payını al!
Türk işçisi?
"Dalga geçme bizimle yoldaş"
diyecektir sana!

Türkiye Amerika'nın, İngiltere'nin
Almanya'nın, Fransa'nın
Birazıcık da
İtalya'nın, Japonya'nın, Rusya'nın.
Ve hatta
IMF üzerinden
Saudi Arabistan'ın
Türkiye'yi onların emrine sunmuş olan
Türk burjuvalar, asker-sivil bürokratlar
ve gangaster ve ulemaların

Türkiye Türkiyelilerin demek,
Türkiye Türk ve Kürtlerin demek,
Geleceğe işaret etmek demektir
Olması gerekene işaret etmek
demektir.
O zaman da, Türkiye'yi
Kimin Türkiyelilerin malı yapacağına
Doğru cevap vermek demektir.
O güçleri birleştirip
O işin kavgasını vermek demektir.
Onları iktidara taşımak demektir!

Kim onlar?
İşçiler, köylüler, yurtsever
entellektüeller...
Esas olarak köylülükten oluşan
Ezilen milletler.
Türkiye Türklerindir diyen

Bu işin Türkiye'nin büyük burjuvaları ile
Onların sivil-asker bürokratları ile
Onların gangaster ve üemaları ile
Olmayacağını bilir.
Kürtlere özgürlük isteyenler de
bunu bilir

Milletleri millet yapan
o milletin burjuvaları değil artık
burjuvaziye deviren işçiler ve köylüler
vatanı özgür kılan
burjuvalar değil artık
satıyor onlar vatanı
işçiler ve köylülerdir özgürlük
savaşçıları.
Güçlü düşmanlara karşı
El ele vererek birlikte özgür
olunabileceğini
yoksa özgürlüğün hiçkimseye nasip
olmayacağını
idrak etmiş
birleşmiş
tüm milletlerden
işçiler ve köylüler

Türkiye'yi onlar Türkiyelilerin yapacak!
Ve o zaman Türkiye
Tüm dünyalının olacak
Tüm dünya işçilerinin.
Başka türlü Türkiye
Türkiyelilerin olamaz
Tüm dünya işçilerinin desteğini
kazanmayan bir Türkiye
ezilir
çıtır çıtır yenir
dişine tırnağına kadar silahlı
barbarlar tarafından
şimdi de onu yemekte olan
hayvan oğlu hayvanlar tarafından.

Türkiye'nin hali buysa
dünya işçilerinin desteğini almamış işi
zorsa
Kıbrıs nasıl Kıbrıslıların olacak?
Gezeze,
Kime dayanacaksınız?
Sihirbaz mısın sen?

dik durduracaksın parayı
her yazı tura atışta
sallayacaksın sihirli değneğini
olacak Kıbrıs Kıbrıslıların
öyle mi?

Demek Türkiyeli sosyalistler
Kıbrıs Kıbrıslılarındır dendiğinde
bağırır çağırırlar
öyle mi?
Bilge kişi!

Sen allah bilir neler yaparken
sene 1974'de bile
Türkiyeli sosyalistler arasında
Kıbrıs Kıbrıslılarındır
Diyenler
Çoğunluktaydı.
Dangalak
Doğu Perinçek'i,
Aydınlığı,
Bir de Cumhuriyet gazetesini
sosyalistten sanan
senden başka
kimdir?
sosyalizmini Doğu'dan
Cumhuriyetten öğrenmiş
zavallı
sosyalist müsvettesi.

Kıbrıs Kıbrıslılarınmış?
Nasıl olacaktı o?
AB verecekti?
Yoksa BM?
Ya vermezse size Kıbrıs'ı
Nasıl olacak Kıbrıs Kıbrıslıların?
Bir sıkımlık canı var
fukara adanın
Nasıl olacak Kıbrıslıların?

Yalvar, yalvar
Biraz AB'ye
Biraz BM'ye
Gün ola harman ola
Geçmiş bir hatırla
hatırlat Hocam hatırlat
yalvaracaksınız

Biraz da Türkiye'ye
Güney'dekiler de
Yunanistan'a

Yalvar, yalvar
Olur Kıbrıs Kıbrıslıların.
Biz ne istedik de onlar vermedi
son 50 yıldır
son 27 yıldır
ve de bugün?

Kızma be can
yalvar yakar
CTP ile birlikte
YBH ile birlikte
AKEL'i unutma
AKEL'le birlikte
Yalvarın, yalvarın
verecekler size Kıbrıs'ı
hem de bir değil, iki değil
üç tane Kıbrıs'ı
olacak Kıbrıs sizin
ama
Kıbrıs olmayacak bizim
taa ki biz iktidar olana kadar

ve o zaman
toprağa el koyacağız
topraksıza toprak dağıtacağız
sen çatla patla
Türkiyelisine de
Yunanistanlısına da
İngilizine de
bizden olan tüm yoksullara
topraksızlara
toprak dağıtacağız
vatandaşlık dağıtacağız
evsizlere ev

çatla patla
Kıbrıs Kıbrıslıların olacak!
Biz
sözümüzün eriyizdir.
Ne AB'yiz ne ABD
Ne de BM

Biz komünistiz!

BUGÜN NEWROZ

Yeni bir gün bu gün
bu gün Newroz
eylemin döşğinde
dağların başında
bedenini yakan
kemiklerin isyan ateşinde
yasaklı Newroz şafaklarında
tutuşur zozan
dalga dalga savrulur toz
Mezopotamya sabahlarında ıştır
demir tavında Newroz.
Bu gün newroz
yeni baharlar rengindeyiz
oyalandı Dicle Fırat
Botan'dan Taksim'e
adım adım Newrozlarla
1 Mayısla
halkların kardeşliğine
uzattı kanlı önlüğünü
demirci Kawa.
Utan egemenler sofrasında
zıkkımlanan ihanet
parça parça
yasaklı vatanların
böğrüne asılan ferman
demirin kor ateşinde
örse vuran balyoz
selam sana Newroz
selam demirci Kawa
selam olsun balyozuna
selam pürül pürül yanan
Kürt halkının isyan ateşine.

NAMIK TARANCI

Üniversiteli olmak ya da olmamak!

ÖSS sınavına bir aylık bir zaman
kaldı!
Stress, bunalım, uykusuzluk ve
yorgunluk!
Diğer taraftan hala daha hangi bölümü
sececeğini bilememek...
Tam bir kargaşa...
Bir yanda aile baskısı...
Bir yanda askerlik korkusu...
Bir yanda göç planları...
Parasızlık, okul ücretleri, enflasyon,
işsizlik...
Dersaneye ödenen milyarlar...
Okulda haftalarca hoca nasihatları...
Sınavlar, testler, dereceler, notlar...
Yarış!
En iyi arkadaşının omzuna basarak
birinci gelme ego'su...
Sana pompalanan, sen en iyisin
sözleri...
Anne baba öğütleri...
Anlaşılan bütün bunlar bana oldukça
fazla geliyor...
Daha yaşım kaç?
İlerde daha ne olacağımı bile
bilmiyorum...
Ne yapmalı?
Askere gitmek istemiyorum!

Askeri kafaların elinde, kimi çıkarlar
için maşa olmak istemiyorum...
Üniversiteyi ya kazanamazsam?
O zaman ne olur?
Bu yıl kaç kişi üniversite bitirdi?
Kaç kişi işe alındı?
Tıp okumak istiyorum...
Ama ülkede yeterince doktor fazlalığı
olduğunu söylüyorlar...
Fizik üzerine bir şeyler okumak
istiyorum...
Ama ülkeye geri dönersem, işsiz
kalacağımı söylüyorlar...
Herkes birşeyler söylüyor ama, ben
anlayamıyorum...
Daha doğrusu ben ne okuyacağımı
bilmiyorum...
Emin değilim...
Okulda öğrendiğim...
Türküm, doğruyum, çalışkanım,
Rumlar kötü, bizi katlettiler...
Marmara Türkiye'de bir deniz,
Karadeniz bölgesi iklim özellikleri...
Kurtuluş savaşı yılları, Kıbrıs "barış"
harekatı, Vehbi Zeki Serter'in kitabı,
babamın paraları bankada battı...
Abim İngiltere'ye gitti, ne zaman
gelecek bilinmez, Lise bitiyor, ne

yapayım, o hiç bilinmez...
Neden okuldaki hocamla dersanede
aynı dersleri yapıyoruz...
Neden hep üniversitede okumak için
babam borç çekmek zorunda kalıyor...
Neden?
Neden kolejde okuduğum için normal
liselerde okuyan arkadaşlarımdan daha
akıllı ve başarılı olduğum söyleniyor?
Neden diğer okuldaki öğretmenim yazı
yazdı diye okuldan uzaklaştırılıyor?
Anlaşılan Lise'nin bitmesiyle bir çok
sorun da beraberinde geldi...
Ben kendimi öğrenmeden...
Yanı başımdaki dünyayı, hayatı
bilmeden...
Bir makinenin çarklarının arasına
atıldım...
Ve bu yüzden, sırf ben görmeyeyim
diye, bana yalan söylediler...
Ben kendimi ve çevremi
öğrenmeden...
Üniversite dedikleri ticarethaneye, sırf
başka şansım yok diye...
Bir hiç uğruna gidiyorum...
Geleceğimi göremeden!

Evren MANER

SOSYALİST GÖZLEM BASİT BİR EKONOMİ KURALI

Sosyalist Gözlem
Özdemir Göçer

Geçen sayımızda Kıbrıs Türk Ticaret Odasının son dönemlerde yaptığı açıklamaları irdelemiş ve bu sayımızda da KTTO başkanının görüşlerini irdelemeye devam edeceğimizi belirtmiştik.

KTTO başkanı Ali Erel'in en önemli gözlemlerinden biri de şudur: -devlet bizi (işadamlarını) dinlemiyor. Çünkü bizden beslenmiyor. Her yıl 18/19 trilyon civarındaki bütçe açığımızı TC kapatıyor. Ali Erel'in söylediklerinden çıkan sonuç ne?

1.kktc kendi giderlerini karşılamak için ihtiyaç duyduğu geliri yaratmaktan acizdir.

2.kktc'nin gelirlerinden çok daha fazla olan giderleri Ankaradan gelen yardım ve kredilerle karşılanmaktadır.

3.kktc'yi yönetenler kendi gereksinimi kadar değer bile üretmeyen kuzey kıbrıs sermayesini dikkate almıyor.Kısacası,kktc'de yerli sermaye'nin borusu ötmüyor.Peki,ya kimin borusu ötüyor?

Ekonomide yüzlerce yıldan beri süregelen bilge bir halk sözü vardır. **PARAYI VEREN DÜDÜĞÜ ÇALAR!**

kktc'nin açıklarını Ankara kapatıyorsa,düdüğü de hiç kuşkusuz ankara çalacaktır.kktc sermayedarlarının için nev'i şahsına münhasır olduğu burada iyice belirginleşiyor.kktc sermayesi kendi ülkesinde söz sahibi bile olamamıştır.Tüm yetkiler Ankarada olduğu için bizim zavallı sermayedarlarımız da muhtarlıkları paylaşmakla meşgul!

Peki Kuzey Kıbrıs kimse'ye muhtaç olmadan kendi gereksinimlerini karşılayacak artı değeri yaratmaktan acizmidir?Bana kalırsa değildir.Kuzey Kıbrıs toprağının belki yirmide biri kadar olan Malta adacığı bile kendi ekonomisine yetecek artı değeri ve

hatta fazlasını üretebiliyorsa kuzey kıbrıs niye üretmesin?

Ali Erel bu soruya kaçamak bir yanıt verdi.Dedi ki, bu Anavatan'ın bilinçli bir politikasıdır.Avrupa Birliği ile yaptığı anlaşmalara ters düşmek pahasına Türkiye pazarını Kuzey Kıbrıs'a açacağına iyisi mi eksildikleri parayı ben vereyim,açığı kapatayım düşüncesindedir. Yani ' ver kurtul' muş anamızın bize karşı politikası.Anamız bize boşuna balık tutmakla uğraşmayın, benim verdiğim balıkları yeyin diyormuş.

Ama aslında kazın ayağı böyle değil.Ali bey eleştirilerinde anamızı ve onun kıbrıstaki beslemelerini incitmemek için çok diplomatik ve üstelik şükrancı ve yağcı bir yaklaşımla gerçekleri çarpıtıyor.

Türkiye Cumhuriyeti. 1974 yılından bu yana ABD'nin de onayı ile Kuzey Kıbrıs'ta tam bir sömürge olarak kullanılıyor. TC'nin amacı Kuzey Kıbrıs'ta üretken bir toplum yaratmak değil ! Hiçbir zaman olmadı da.Amaç her zaman ankaraya göbekten bağlı,hiçbir şeye itiraz edecek mecali kalmamış,her isteğe kuzu kuzu boyun eğen bir topluluk yaratmak.

Üstüne üstlük bir de TC basınında ve medya'da Kıbrıslıları 'tembellik' ve 'asalaklık' la suçlamaktadırlar.Sanki çalışmak için her gün Avusturalyaya,abd'ye Kanada'ya ve hatta kıbrıs rum kesimine gidenler bizim işçilerimiz,bizim insanlarımız değilmiş gibi! Gerçek olan şu ki kıbrıs türk ulusal topluluğunun üretimden koparılması,ekonomik özgürlüğünü kaybetmesi,her zaman asalak vebağımlı bir topluluk olması Türkiye'nin bilinçli bir tercihidir. Böylelikle kuzu gibi uslu ve evcilleştirilmiş kıbrıs türkunun ne İngiliz üslerinin varlığına ne de türk ordusunun varlığına ses çıkarmaması garantiye alınmış oluyor!

Bu politika Ankara'nın Kıbrıs Türkünü bezdirip biktırarak göç etmelerini sağlama politikasıdır.Bu politika Kıbrıs Türkünü imha etme

politikasıdır. Bu politikanın önüne geçmek kaçak dövüşerek,gerçekleri saptırarak ve şükran çekerek mümkün değildir. Bu politika'nın karşısına Barış ve Demokrasi talepleri ile çıkılmalıdır.Bu politikanın karşısına türk ordusunun da diğer yabancı ordularla birlikte Kıbrıs'tan gitmesi talep edilerek çıkılmalıdır.

Ali Erel dostumuz ise bir yandan "demokrasi,hukukun üstünlüğü,insan hakları" diyor,serbest iradeli sivil toplum örgütleri istiyor,öte yandan da vaaz ettiği serbest iradeyi ortaya koyarak halka doğruları aktarmak yerine,halkı yanlış yönlendirerek anavatana şükran politikasına devam ediyor.

Kıbrıs Türk burjuvazisi 'anavatan' tarafından yürütülen politikaların işçi sınıfından da önce kendilerini tasfiyeye yöneldiğini kabullenmek istemiyor da diyemeyeceğim,bunu biliyor.Yine de kurtuluşu şükran çekmede buluyor!Halbuki gelinen noktada artık,takke düştü kel göründü!

Örnekleyelim; 2000 yılı başlarında bankalar krizi başladığı zaman Türkiye'de alınan önlemlerin bir benzeri de burada alınsa krizin önu anında alınacak ve vatandaşa yansıyan bir sıkıntı olmayacaktı.Halbuki Kıbrıs'ta tam tersi bir uygulama ile kriz hala (tc devletinin bir ayıbı olarak)sürmektedir.Mevduat sahiplerinin büyük çoğunluğu hala daha mevduatlarını alamamışlardır. Şirket,demek, vakıf ,sendika gibi tüzel kuruluşlara ait mevduatlarla cari hesaplarındaki para ise tamamıyla buhar olup gitmiştir.Halbuki bunların hiçbirisi Türkiye'de yaşanmamıştır.KKTC'de kullanılan para birimi, TL,TC devletinin parası.Bu para'nın yönetimi TC merkez bankasında.Bu paranın tabi bulunduğu yüksek devalüasyon politikası ile kıbrıs'ın en küçük bir alakası yok.Ancak bu paranın yaşadığı tüm bunalımlar kktc ekonomisini de sarsıyor.Sorumluluğu tamamen Türk Devletine ait olan bir para biriminin ve buna bağlı olarak,sorumluluğu yine tamamen

türkiye cumhuriyeti devletine ait olan bir bunalımın en ağır faturası kuzey kıbrıs halkına ödetilmektedir.Hala bu gün bankalar krizinin çözülmemiş olması yerli bankaların ve hatta küçüklü büyüklü bazı kooperatif bankalarının bile iflasına yol açmıştır.Koç bankın kuzey kıbrısta bir bankayı satın aldığı ilan etmesi bile ülkemizdeki bankalar krizinin durmasına yetmişti.Ancak ani bir kararla (bir yerlerden aldığı bir talimatla) Rahmi koç danışmanlarının uyarılarını bile dinlemeden ,kıbrısta banka satın almaktan vazgeçtiğini duyurunca bankalar krizi daha da korkunç bir ortma itildi.Bu süreçte neredeyse yerli sermaye gruplarımıza ait bankaların tamamı piyasadan silindi?Rahmi koç' a geri attıranlar kimler? Bu operasyonun asıl amacı neydi?Bu sorulara yanıt bulmak hiç de zor değil.operasyonun asıl amacı bankacılık sektöründen yerli bankalarımızı silmekti!Bu açıdan operasyonun başarılı geçtiği söylenebilir.Bundan sonra sırada üniversistelerimiz var.TC üniversitelerine kıbrıs'ta kampüsler açtırarak o sektörden de yerli sermayeyiİ temizlemeyi planlıyorlar.

Geçen hafta Şükrü Gürel'in Kıbrıs ziyaretinde Vaad ettiği 170milyon dolarlık yatırım paketi için de sürekli TC 'li iş adamlarını kıbrıs'a davet ediyorlar.Gelin bu parayı siz götürün demeye getiriyorlar.

Hal böyle iken hala daha yağ ve şükran çekmenin kime ne yararı olabilir ki?Yapılabilecek tek doğru iş Ankara'ya karşı hayalperestliği bir yana bırakarak,barış, demokrasi ve bağımsızlık cephesine omuz vermektir.kıbrıslı Türklerin,işçisi ile emekçisi ile ve hatta sermayedarları ile anti emperyalist bağımsızlık ve barış cephesine katılmaları,barış sürecini hızlandırmanın en güvenilir yoludur.

NAZLICA

Nazlı Şahin

Bu bir geçiş... Postallar ve Yaseminler arasında...

İnsan içinde bulunduğu koşullara göre iyi ya da kötü olur. İnsanın özgür olabilmesi için yeteneklerinin, eğilimlerinin, beğenilerinin serbestçe geliştirebilme olanaklarına sahip olması gereğidir. Bu ise, ancak doğanın ve toplumun nesnel yasalarının insanların kendi yararlarına kullanabildikleri ve gelişmenin bütün ön koşullarını yaratabildikleri bir toplumda gerçekleşebilir. Özgürlük doğaldır, ama sorumluluk ister. Herkesin kendine göre özgür olduğunu düşünmesi ve bir gerçeğinin olduğunu düşünmesi yanlıştır, gerçek aslında tektir, tek ve bilimsel olan özgürlük gerçektir. Tarihsel gelişim içerisinde gördüğümüz üzere, egemenlikler bir toprak parçasına gelip (özel olarak) sahip olmakla başlar ve özgürlükler bu egemenliklere baş kaldırılarla kazanılabilmektedir.

Akdeniz'in fettan kızı Afrodite diye tanınan Kıbrıs adasının tarihinde de

egemenlikler ve baş kaldırılar görülür. Ama hiç bir zaman bu kadar baskı ve zorbalıkların yaşandığı, bir toplumun hiçe sayıldığı uzun yıllar karşısında bu kadar sessiz kalındığı görülmemiştir.

Kıbrıslı neden hala susuyorsun?

Cezmi Ersöz'ün dizeleri geliyor usuma, kendisini işgal altındayken özgür zannedenlere; "sana baktığımda kirlenmiş ve tutsak alınmış bir toprağa bakıyorum, can çekişen ve soğuyan bir tarihe bakar gibi."

Öyle ki, içindeki zayıflık hiç karşı koymadan dışarıdaki kötülüklerin, zorbalık ve çelişkilerin biçimini almış. Birazcık soluklanmak için kendinden değil, içindeki işgalciden izin alıyorsun artık...

Sen işgal edilmiş, ve teslim olduğun için, mahçup bir kinle sömürü yasalarının sürmesini istiyorsun...Bedenleri ve

ruhları tüketen geleneklerin, insanı tutsak eden paranın ve yasaların gücü eksilmesin istiyorsun. Sürsün ki, kimse kendisiyle başbaşa kalmasin istiyorsun. Daha da hızlı dönsün çarklar...Her şey hızla tükensin, tükensin ki yüzleşmeye vaktin olmasın içindeki teslimiyetle, utançla...

Kimse kimseye bu yenilgiyi hatırlatmasın... Cehennemde yaşısan da, cehennemden söz etmek yasak olsun, bir hayalet gibi sürdürsen de varlığını, kimse söz etmesin istiyorsun hayaletlerin varlığından... Bir zamanlar içini ısıtan sevgin ve özgürlük tutkun, şimdi yolları kar kaplı, unutulmuş, kaybolmuş dağ köyleri gibi uzakta...

İçine aldığın, direnmeden teslim olduğun işgalci güçlerin, kötülüklerin yolları ise alabildiğine açık, verimli, günortasında. Tutsaklığınla, kendine yabancılığınla, korkaklığınla her an, her dakika berabersin... Seni

dinlediğimde, içinden makine tıkırtıları geliyor. Paraları ve eşyaları sayan aletlerin tıkırtıları. Her şeyi ölçüp toplayan göstergelerin, her an çalmaya hazır alarmların, sinyallerin dijital sesleri geliyor...

Uğradığın haksızlıklar, seni sen yapan acılar, şimdi içindeki kötülüğün ayakları altında...

Yaralarını, kaba ve duygusuz bir örtünün altında sakladığın için seni özgürleştirmiyor, tam aksine, seni tutsak alan içindeki kötülüğü kışkırtıyorlar...

İçindeki göstergelerin, aletlerin tıkırtısı yaralarının iniltilerini çoktandır boğuyor...

Yine de bir türlü unutamıyorsun kendini. Bir türlü bildiklerini söylemiyorsun zihninden... Bildiklerin, unutamadıkların, hissettiklerin için mutsuz olduğunu sanıyorsun... Mutsuz olmamak için de basit zevklere alıştıırıyorsun kendini, kolay etkilenmek, yönlendirilmek, hazır ve

egemen mutlulukların içinde sana acı veren her şeyi kendinle beraber yok etmek istiyorsun, ama yine de kendini unutamıyorsun. Senin esaretin, yenilgin, kaçışların, benimkilere ışık tuttu. Seni gözlerken kendime yakalandım. Senin yollarını kaybettiğin sevginde ve özgürlüğünde bana ait bir çok anlam ve cesaret saklı...

Hissediyorum... Kaybolmuş sevginde benim de kaybolmuş sevgim var. Sana asla rakip olmadan ve gözlerimin en çıplak haliyle yüreğine dokunuyorum...

Ve diyorum ki, gel yol arkadaş olalım seninle, beraber yolculuğa çıkalım...Sevgiye doğru, özgürlüğe doğru...

Bu bir geçiş ... Bu gün ile yarın arasında... Postallar ile yaseminler arasında...

Tutsaklık ile özgürlük arasında... Düş ile gerçek arasında...

Bu geçiş asla sakın olmayacak...

NİLGÜN ORHON

Kıbrıs'ta Sosyalist GERÇEK Yayın Kurulu ve EKİM Kültür-Sanat-Üretim MERKEZİ Yönetim Kurulu 8 Mart 2002 tarihinde, Uluslararası Emekçi Kadınlar Günü dolayısıyla yaptıkları ortak toplantıda öğretmen Nilgün Orhon'u 'YILIN MÜCADELECI KADINI' ilan etmişlerdir.

Bilindiği gibi Nilgün Orhon Afrika gazetesinde yayınlanan bir yazısı nedeniyle görevden uzaklaştırılmış, maaşının dörtte biriyle iki çocuğuyla yoksulluğa terk edilmiştir. Ardından da hakkında dava açılıp sindirileye çalışılmıştır.

Tüm bunlara rağmen Nilgün Hocanın yılmamış, dava konusu yazısının ardında durmaya ve doğru bildiği görüşlerini yazarak savunmaya devam etmektedir.

Bu davranışıyla Nilgün Orhon halkının bağımsızlık mücadelesinde bedel ödeme gerekliliği konusunda kendine yurtsever deyen herkese örnek olmuştur. Nilgün Orhonlar varoldukça bu kavga kaybedilmeyecektir.

KSG muhabirleri Berna Tözün ve Canan Onurer'in Nilgün Orhon Hocanıyla gerçekleştirdikleri söyleşiyi olduğu gibi yayınlıyoruz...

elinden alındı zaten.

Yani şehit eşi ve şehit kızı olursan; yanlış bile olsa Devlet politikasına, baskıya, faşizme boyun eğeceksin. Hiç bir haksızlığa ses çıkarmayacaksın. Şimdi sırada ne var; şimdi ödeyeceğimiz bedel ne? Bunları düşünmekte ve merak etmekteyim.

Kısaca Nilgün Orhon babasız bir çocukluk, gençlik, öğrencilik yaşadı. Babasının mezun olduğu fakülteyi bitirdi ve öğretmen oldu. Babasının yarım kalan "Kıbrıs Barışı" işine devam etmek ve katkı koymak için işinden atıldı.

KSG: Bildiğiniz gibi Kıbrıs sorununa çözüm bulma iddiasıyla görüşmeler devam etmektedir. Bu görüşmelerden Kıbrıs halkı yararına bir sonuç elde edilebilir mi?

N.O: Görüşmelerin başlama sürecinde Barış yanlısı yazılar yazdığı için işinden atılan birine sorulacak bir sorumu bu?

Kıbrıs halkından başka herkesin yararına bir sonuç çıkabilir. Bize sorulmadığı, bize danışılmadığı ve hatta temsil bile edilmediğimizi söyleyebileceğimiz, insan haklarının, Kıbrıslı haklarının stratejik çıkarların gerisinde tutulduğu ve hatta hiç gözönüne alınmadığı görüşmelerden nasıl bir sonuç, nasıl bir yarar bekleyebiliriz ki?

KSG: Sizce Kıbrıs sorununu gerçek anlamda çözmek ne demektir?

N.O: Kıbrıs sorununu gerçek anlamda çözmek yalnızca ve yalnızca Kıbrıs'ta Kıbrıslıların kalması ve her koşulda ülkelerine sahip çıkmasıyla mümkündür. Amerika, İngiltere bu adadan hiçbir toprak almayacaklar. Türkiye ve Yunanistan her türlü emelinden vazgeçecek. Bu ada da yanlış Kıbrıs'ın gerçek sahipleri, yani Kıbrıslılar yaşayacak. Kalıcı ve yokedilmez bir barış sağlanacak.

Kıbrıs'ın gerçek çözümü yalnızca böyle gerçekleşebilir.

KSG: Yurtsever güçlerin birliği konusunda neler diyeceksiniz?

N.O: Kimin gerçek Yurtsever olduğu, hiçbir şey beklemeden, gözetmeden yalnızca bu yurdu sevdiği için birliğe katılması veya katılmaması konusu ilgiçtir. Hiçbir parti gayrılıktan, hiçbir siyasi görüş ayrıcalığı yapılmadan birleşebilir ve zaten çok geç kaldığımız gerçek bir "yurtsever mücadelesine" başlayabilirsek eminim ki bazı kalıcı işler, barış yolunda bazı adımlar atabiliriz.

Tek yumruk olmak şart!

KSG: Hocanın bizlere vakit ayırdığınız için teşekkür ederiz. Size mücadelenizde başarılar dileriz.

KSG: Nilgün Hocanın bildiğiniz gibi gazetemiz KSG ve EKİM sizi 'YILIN MÜCADELECI KADINI' seçmiştir. Duygularınızı öğrenebilir miyiz?

N.O: 8 Mart'ta "Afrika Gazetesi"nde yayımlanan yazımda da belirttiğim gibi, "Dünya Kadınlar Günü" bazında bir günü kabul etmiyorum. "Uluslararası Emekçi Kadınlar Günü" anlamında bir gün, kadın haklarının ve insan haklarının geçerli olmadığı yaşam biçimlerinde ve ülkelerde yaşayan kadınların, ve de ağır koşullar altında varolma mücadelesi veren kadınların hatırlanması, hatırlatılması ve belki durumlarının düzeltilmesi, iyileştirilebilmesi adına bir adım atılabilmesi açısından önemli bir gün. Ancak ne yazık ki tek bir gün. Böyle bir düşünce biçiminden yola çıkarak, "Yılın Mücadeleci Kadını" seçilmek insan olmak adına çok onur verici, kadın olarak ise oldukça duygusal ve cesaretlendirici. Cesaretlendirici, çünkü KSG ve EKİM ksüm gibi yürekli ve mücadeleci insanların buluştuğu iki oluşumdan geliyor.

KSG: Hocanın, siz bir şehit kızıdır. Şehit yakınlarının genellikle, toplumda yaratılan şövenist hava ve şehit istismarcılığı nedenleriyle 'başkaldıran' değil de 'boyun eğen' durumunda oldukları olgu. Sizin bu çemberi yarmanızda rol oynayan esas faktör ne olmuştur? Bize Nilgün Orhon'un yaşam hikayesini özetleyebilir misiniz?

N.O: Benim babam 20 Temmuz'un ilk şehidi idi. 12 yaşımdan beri bunu, tüm bedenimde ve beynimde dayanılmaz bir acı olarak

yaşadım. "Babam'ın ölmesi gerekiyor muydu? Babamın ölümü bu geldiğimiz karanlık günler için miydi? Bizi babasız bırakması gerekiyor muydu? Babasız büyüyerek ödediğimiz bedelin sonucu bu günler mi olmalıydı?" diye sorguladım hep. Ve sonra dönüp, "Bizim mutluluğumuz, özgürlüğümüz ve bu adanın kalıcı barışı için gereklidi herhalde" diye yanıtladım kendi kendimi.

Biraz büyüüp de kendi yaşam felsefemi geliştirince; bu adayasının gerçekleriyle yüz yüze gelince, babamın silah ve kaniyla yaptığı mücadelenin işe

yaramadığını, asla özgür olmadığımızı gördüm. Ödediğimiz bedel yetmemiştir özgür olmaya. Barış yolunda ben de elimden geleni yapmalıyım. Bunu yapmazsam başka çocuklar da babasız kalabilir, benim yaşadığım o dayanılmaz acıyı yaşayabilirdi. Bunu hiç bir çocuk hak etmiyordu.

Bizim ülkemizde şehitler yalnızca belli günlerde, belli amaçlar için hatırlanıyorlar. Vatan-millet-sakarya tarzı söylemler hep onların üzerine oluyor. Onlar kullanılarak bu adaya barışın gelmemesi için

inanılmaz hamaset söylemleri yapılıyor. Bu senaryo içinde ise şehit ailelerine rol veriliyor.

Verilen rol ne peki? Bu duygu sömürsüne, göz yaşlarıyla pınar oluşturmak! Hiç kimse ve hiç bir kurum ve devletin kendisi bile bu insanların gerçekte neler yaşadığını, ne düşündüğünü ve ne hissettiğini bilmiyor, bilmek gibi bir kaygıları da yok zaten. Bunu bir örnekle gösterebilirim size:

Tarihini hatırlayamıyorum şimdi, ama yıllar önceydi. Kardeşim dağıtımını Cumhurbaşkanı, Başbakan ve Güvenlik Kuvvetleri Komutanına yaptığı bir mektup yazmıştık. Mektupta babamın cephede öldüğünü ve üzerinde üniformasıyla rütbelerinin bulunduğunu yazmıştık.

Babamın adını verdikleri yolun tabelasına rütbelerin de eklenmesini ve annemize kalıcı ve Ordu Evlerinden faydalanmasına da yarayacak bir kart verilmesini istemiştik. On yıldan daha uzun bir süre önce yazdığımız bu mektuba her üç makamdan da henüz yanıt alabilmiş değiliz.

Bu örnek herhalde şehit ailelerinin gerçek durumunu gözler önüne koyma açısından yeterlidir. Bir başka olay ise Domuzcular Burnunda (Kızılbaşın sonu) yapılan askeri bölgeye babamın adı veriliyordu. Annem'e bildirildi. Evden babamın resmi alınıp, buraya asılmak üzere çoğaltıldı. Babam hakkında bir yedek subay aracılığı ile bir özgeçmiş bile hazırlandı. Açılış yapılacak ve annem bu açılışa çağrılacaktı. Ardından benim görevimden uzaklaştırılmam konusu gelişti, şimdi sanıyorum ki babamın adını vermeyecekler buraya. Annemin askeri kantinlere girmesini olanaklı kılan kartı da

